

สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา
โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

CAUSES OF MISBEHAVIOUR OF STUDENTS IN
SONGKHLA TECHNOLOGY SCHOOL

นุชนาฏ ยอดพรมทอง
NUCHANAT YODPROMTONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-742-6

สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา
โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

CAUSES OF MISBEHAVIOUR OF STUDENTS IN
SONGKHLA TECHNOLOGY SCHOOL

นุชนาถ ยอดพรหมทอง

NUCHANAT YODPROMTONG

เลขหมึก.....
เลขทะเบียน..... 43350
วัน, เดือน, ปี 29 ส.ค. 2545

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-742-6

**CAUSES OF MISBEHAVIOUR OF STUDENTS
IN SONGKHLA TECHNOLOGY SCHOOL**

NUCHANAT YODPROMTONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2002

ISBN 974-648-742-6

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
นักศึกษา	นางสาวนุชนาฏ ยอดพรมทอง
รหัสประจำตัว	42064154
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีถึงสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย ทั้ง 4 ด้าน คือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุจากทางครอบครัว สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม สาเหตุทางเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 618 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social/Personal Computer Plus)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง ($\bar{X} = 3.37$) สาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.18$) สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.12$) สาเหตุทางครอบครัว ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

Thesis Title	Causes of Misbehaviour of Students in Songkhla Technology School
Sutdent	Miss. Nuchanat Yodpormtong
Student ID.	42064154
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2002
Thesis Advisor	Dr.Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-advisor	Dr.Sawat Udompoch

ABSTRACT

The purpose of this research was to determine cause of misbehavior of students in Songkhala Technology School in 4 aspects : Students ; Family ; Environment and Economic. Sample were 618 Students who were enrolling in Songkhala Technology School in academic year of 2002.

Rating Scales Questionnaire were used for data collection. The data were analyzed by the SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) using percentage , mean and standard deviation.

The research findings as of students' opinions in all four aspects were moderate level ($\bar{X}=3.18$). They were listed from highest to lowest as follows ; student ($\bar{X}=3.37$) ,economic ($\bar{X}=3.18$) , environment and problem ($\bar{X}=3.12$) and family ($\bar{X}=3.06$) respectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.มาลัย จีรวัฒนเกษตร์ และ ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจและช่วยตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.อัศวิน พรหมโสภา ดร.รักเกียรติ แก้วจางง ดร.วิรุฬ นิลพจน์ ดร.จรัส อติวิทยากรณ์ นายสมพร ขุนเพชร ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี และคณะกรรมการบริหาร โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการวิจัยและเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆและบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุนตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใดๆที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อคุณแม่ และครูอาจารย์ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

นุชนาฏ ยอดพรมทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี.....	6
2.2 การกระทำคามผิดทางวินัย.....	13
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีในภาพรวม และรายด้าน.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	54
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	54
5.2 ขอบเขตการวิจัย.....	54
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	55
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	60
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	72
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	79
ประวัติผู้เขียน.....	87

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงระดับการศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	32
4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา.....	38
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่อง มาจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง.....	39
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัยอันเนื่อง มาจากสาเหตุจากทางครอบครัว.....	40
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่อง มาจากสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม.....	41
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่อง มาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ.....	43
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาพรวมและรายด้าน.....	44
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่องมาจาก สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง.....	45
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่องมาจาก สาเหตุจากครอบครัว.....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำคามผิดทางวินัย อันเนื่องมาจาก สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม.....	49
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของ ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำคามผิดทางวินัย อันเนื่องมาจาก สาเหตุจากเศรษฐกิจ.....	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวของบุคคลในสังคม ก่อให้เกิดความไม่สมดุลของการพัฒนาทั้งทางวัตถุและทางจิตใจ การประพุดติคนเสื่อมเสียด้านศีลธรรม จริยธรรม รวมไปถึงขาดคุณธรรมและระเบียบวินัย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังคำกล่าวของ ไพฑูรย์ สุนทร (2542 : 8) พอสรุปได้ว่าการขาดโครงสร้างพื้นฐานและวินัยทางสังคมเป็นปัญหาที่ขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการสร้างจิตพิสัยให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน และให้ความรู้ด้านวินัยแก่คนในสังคมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

เนื่องจากผู้ที่ขาดวินัยจะสร้างปัญหาให้กับสังคมอย่างมาก ในการจัดการศึกษาในอนาคตจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนนอกจากมีความสามารถทางปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และทักษะในการประกอบอาชีพ แต่จะรวมไปถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ การปลูกฝังให้เยาวชนในระดับนี้เป็นผู้มีคุณธรรม ประพฤติดี และมีระเบียบวินัยเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการอาชีวศึกษา ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้มีการกำหนดนโยบาย ตลอดจนมาตรการและแนวทางในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และวินัยของนักเรียน นักศึกษา เพื่อให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัด นำไปยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานโดยตรงที่รับผิดชอบดูแลสถานศึกษาเอกชนทุกประเภท ให้ดำเนินกิจการไปตามจุดมุ่งหมายและเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาของชาติ การเน้นความสำคัญในการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน นักศึกษา โดยกำหนดแผนนโยบายการดำเนินงานในด้านนี้ไว้อย่างชัดเจนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ยังได้กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศีลธรรม จริยธรรมและพลานามัย เฉพาะด้านการควบคุมความประพฤตินักเรียน โดยบรรจุเข้าไว้ในแผนงานโครงการตั้งแต่ปี 2540 จนถึงปัจจุบัน โครงการส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศีลธรรม จริยธรรมและพลานามัยประจำปี (2531 : 6) การสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนยังมีปัญหาด้านพฤติกรรมกระทำความผิดทางวินัย อันเนื่องมาจากนักเรียน-นักศึกษายังอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

วัยรุ่นมีสติปัญญาความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเห็นและอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นกระทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่งได้

ตำนาน ขจรศิลป์ (2540 : 34) ซึ่งได้กล่าวถึงครอบครัวว่า ครอบครัวนับเป็นสถาบันแรกที่มีส่วนในทางล่อแหลม ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อความประพฤติของวัยรุ่นเป็นอันมากวัยรุ่นที่เกิดในครอบครัวที่มีความอบอุ่น บุคคลในครอบครัวสั่งสอนอบรม วัยรุ่นเหล่านี้จะเป็นคนที่มีระเบียบวินัยดีกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลในครอบครัว อันเนื่องมาจากภาระที่ต้องทำงานของบิดามารดา เครือญาติ หรือปัญหาจากการแยกกันอยู่ของบิดามารดา นอกจากครอบครัวแล้ว เพื่อนและสิ่งแวดล้อมรอบข้างก็นับว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นมาก วัยรุ่นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีเพื่อนดี ก็ย่อมพากันทำแต่ในสิ่งที่ดี ซึ่งตรงข้ามกับวัยรุ่นที่มีเพื่อนหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ก็ย่อมจะมีความประพฤติที่ไม่ดีไปด้วย

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่มีบีบบังคับให้วัยรุ่นจำเป็นต้องกระทำความผิด ดังที่ เซาว์ มณีวงศ์ (ม.ป.ป. : 170) มนุษย์จำเป็นต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิต โดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจน บิดา มารดาต้องต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในทางที่ไม่ดี ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน นักศึกษา ทั้งในเรื่องความผิดเล็กน้อย และประเภทฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมือง อาทิ เช่น การแอบหนีเรียน การทะเลาะวิวาท การแต่งกายผิดระเบียบ เป็นต้น

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมที่ประสบปัญหาการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน นักศึกษา และปัญหาดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุกปี ทางโรงเรียนยังไม่มีแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง หากเปรียบเทียบกับการกระทำความผิดที่ทางโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ได้บันทึกไว้ โดยแบ่งแยกการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน นักศึกษาที่พบมาก และเป็นปัญหามากที่สุดของโรงเรียนในปัจจุบัน

ทั้งนี้แสดงข้อมูลตัวเลขการกระทำความผิดทางวินัยของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี จากปี พ.ศ. 2541-2543 แยกได้เป็น 3 ด้านคือ การกระทำความผิดทางวินัยด้านการแต่งกาย การกระทำความผิดด้านการทะเลาะวิวาท และการกระทำความผิดด้านเล่นการพนัน ทั้ง 3 ด้านมีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกๆ ปี เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจของนักเรียน-นักศึกษา ที่เปลี่ยนจากวัยเด็กมาสู่วัยรุ่น นอกจากวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน-นักศึกษาจะมีการเปลี่ยนแปลงแล้ว สภาพครอบครัวของนักเรียน-นักศึกษา ยังเป็นสาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน เพราะสภาพครอบครัวในปัจจุบันเป็นสภาพครอบครัวที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน อีกทั้งครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก คือ พ่อ แม่ และลูก ปัญหาที่มักเผชิญอยู่ในครอบครัวขนาดเล็กคือ พ่อแม่มีเวลาให้กับลูกไม่เพียงพอ ลูกซึ่งอยู่ในช่วยวัยรุ่นและกำลังเป็นนักเรียน-นักศึกษา จึงแสดงพฤติกรรมต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ออกมาเช่น การแต่งกายที่ผิดระเบียบ การเล่นการพนันและการทะเลาะวิวาทในโรงเรียน พฤติกรรมที่แสดงออกมาใน

ทางผิกระเบียบวินัยของโรงเรียนเป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี คือ การเล่นเกม การพนันของ นักเรียน-นักศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันสภาพสังคมและเศรษฐกิจบีบบังคับทำให้นักเรียน-นักศึกษามีความต้องการในการใช้เงินมากขึ้น นักเรียน-นักศึกษาจึงหาทางออกด้วยการเล่นเกมพนัน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียน-นักศึกษาทำผิกระเบียบวินัยของโรงเรียนสูงขึ้น และเป็นปัญหาหลักที่ทางโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี พยายามหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสาเหตุการกระทำผิทางวินัยของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง
2. สาเหตุจากครอบครัว
3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม
4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาสาเหตุการกระทำผิทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีตามความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีเฉพาะสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม 4 ด้าน

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง
2. สาเหตุจากครอบครัว
3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม
4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประกอบด้วย นักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลา เทคโนโลยีปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,167 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 618 คน ซึ่งได้จากการกำหนดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie และ Morgan และเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยทั้ง 4 ด้าน

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง
2. สาเหตุจากครอบครัว
3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม
4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา หมายถึง สาเหตุหรือปัจจัยที่สามารถทำให้นักเรียน-นักศึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และหันมากระทำคามผิดทางวินัยของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

1.1 สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด หมายถึง การกระทำคามผิดอันสืบเนื่องมาจากสภาพทางด้านร่างกาย เช่น การเจริญเติบโตของอวัยวะในส่วนต่างๆในร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเหล่านี้ สามารถทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่โดดเด่นหรือผิดต่อกฎระเบียบของสังคม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มในวัยเดียวกัน

1.2 สาเหตุจากทางครอบครัว หมายถึง สภาพภายในครอบครัวซึ่งประกอบด้วย บิดา มารดา เภริญาติ และสมาชิกที่อยู่ร่วมกันในครอบครัว วัยรุ่นที่เกิดในครอบครัว ที่มีความรัก ความอบอุ่น ครอบครัวนั้นก็จะมีปัญหา ตรงกันข้ามกับวัยรุ่นที่เกิดในครอบครัวที่ บิดา มารดาไม่มีเวลาให้กับวัยรุ่น วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมไม่เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

1.3 สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาหรือสภาพแวดล้อมที่ตั้งชุมชนของครอบครัวที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือ โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งได้ วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อเพื่อน อาทิ การฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน เช่นการหนีเรียน สูบบุหรี่ แต่งกายผิดระเบียบ เล่นการพนัน หรือ ทะเลาะวิวาท เป็นต้น อีกประการหนึ่งคือ สภาพแวดล้อม ที่ตั้งชุมชนของครอบครัวแวดล้อมไปด้วย อาชญากร และอาชญากรรม

เช่นการเล่นการพนัน การทะเลาะวิวาท การลักขโมย หรือการกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย บ่อยครั้งทำให้เห็นสิ่งที่ผิดเป็นเรื่องธรรมดา

1.4 สาเหตุทางเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพคล่องทางการเงิน แยกออกเป็น 2 ด้าน คือ สภาพคล่องทางการเงินของครอบครัวของนักเรียน-นักศึกษา และ จากกลุ่มเพื่อนที่นักเรียน-นักศึกษาคบอยู่ ครอบครัวที่มีรายรับไม่เพียงพอกับรายจ่าย ครอบครัวนั้นส่งผลโดยตรงต่อตัวนักเรียน-นักศึกษา สภาพคล่องทางการเงินนักเรียน-นักศึกษา จะมีปัญหาเมื่อไปโรงเรียน ปัญหาอีกประการหนึ่งคือสภาพแวดล้อมจากกลุ่มเพื่อนที่นักเรียน-นักศึกษาคบอยู่เพื่อนที่คบอยู่มีปัญหาทางการเงิน ย่อมเป็นสาเหตุที่สำคัญในการบีบบังคับ และชักจูงให้นักเรียน-นักศึกษา กระทำ ความผิดทางวินัย สืบเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจที่นักเรียนประสบอยู่และกลุ่มเพื่อนที่นักเรียนคบอยู่

2. นักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี หมายถึง บุคคลซึ่งกำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.) ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544

3. โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี หมายถึง โรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรมในกำกับ สำนักระเบียบกรรมการการศึกษาเอกชน ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาใช้ในการอ้างอิงในการวิจัยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 2.1 โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
 - 2.1.1 ประวัติโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
 - 2.1.2 การบริหารและหลักสูตร
 - 2.1.3 ระเบียบงานปกครอง
- 2.2 การกระทำความผิดทางวินัย
 - 2.2.1 ความหมายและขอบเขตของวินัย
 - 2.2.2 ความสำคัญและประเภทของวินัย
 - 2.2.3 การสร้างระเบียบวินัยและลักษณะของวินัยที่ดี
 - 2.2.4 องค์ประกอบการประพฤติดวินัย
 - 2.2.5 สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน
 - 2.2.5.1 สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง
 - 2.2.5.2 สาเหตุจากทางครอบครัว
 - 2.2.5.3 สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม
 - 2.2.5.4 สาเหตุทางเศรษฐกิจ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ตามความคิดเห็นของ นักเรียน-นักศึกษา ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามที่กล่าวมาข้างต้นมาดำเนินการค้นคว้าประกอบการศึกษาวิจัยตามลำดับดังนี้

2.1 โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

2.1.1 ประวัติโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมี นาย สงวน สุขสวัสดิ์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียน โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนสงขลาอาชีวะ โดยมีอักษรย่อว่า ส.อ.และได้รับอนุญาตให้เปิดทำการสอน เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2524 จากนั้นเมื่อปีการศึกษา 2531 ได้เปลี่ยนชื่อใหม่ชื่อว่า "โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี" ในปัจจุบันทางโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เปิดสอนระดับ ประโยควิชาชีพ (ปวช.) และระดับประโยควิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสาขาช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ จำนวน 5

แผนกวิชา คือ แผนกช่างยนต์ แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างเทคนิค
สถาปัตยกรรม แผนกพณิชยการ

2.1.2 การบริหารและหลักสูตร

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีเปิดทำการสอนในหลักสูตรระดับ ปวช. (ภาคเช้า สาขาช่าง
อุตสาหกรรม ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม สาขาพณิชย-
การ การบัญชี การขาย คอมพิวเตอร์ ระดับ ปวส. (ภาคเช้า รับนักเรียนที่จบ ม.6) สาขาอุตสาหกรรม
ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มวิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมและอิเล็กทรอนิกส์
คอมพิวเตอร์ ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ปวส. (ภาคบ่าย) สาขาช่างอุตสาหกรรม ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า
ช่างอิเล็กทรอนิกส์กลุ่มวิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมและกลุ่มวิชาอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์
ระดับ ปวส. (ภาคเช้า รับนักเรียนที่จบ ม.6) สาขาพณิชยการ การบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ระดับ ปวส. (ภาคเช้า) สาขาพณิชยการ การบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.1.3 ระเบียบงานปกครอง

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีเปิดทำการสอนในหลักสูตรทั้งในประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยทางโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ได้มอบหมาย
หน้าที่ดูแลความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา หน่วยงานปกครองและงานฝ่ายปกครองได้แบ่งหน้าที่
ความรับผิดชอบนักเรียน-นักศึกษาออกเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้ กลุ่มพฤติกรรมมาสาย กลุ่มพฤติกรรม
ขาดเรียน กลุ่มพฤติกรรมแต่งกาย กลุ่มพฤติกรรมทั่วไป ศูนย์ข้อมูลนักเรียน-นักศึกษา ศูนย์
ตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะ ศูนย์รักษาความปลอดภัย ระเบียบปฏิบัติของนักเรียน-นักศึกษา มี
รายละเอียดดังนี้

1. ควบคุมดูแลความประพฤติ นักเรียน-นักศึกษา ให้เป็นไปตามกฎระเบียบของโรงเรียน
โดยกลุ่ม 4 กลุ่ม คือ กลุ่มมาสาย กลุ่มความประพฤติ กลุ่มแต่งกาย และกลุ่มทั่วไป
2. อบรมจริยศึกษา จรรยาบรรณ ความประพฤติ ขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒน
ธรรม อันดีงามแก่ นักเรียน-นักศึกษา
3. รักษาความสงบเรียบร้อยในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน
4. จัดทำประวัติ รวบรวมข้อมูลและเก็บสถิติเกี่ยวกับนักเรียน-นักศึกษา ให้เป็นปัจจุบัน
5. ติดต่อประสานงานและแจ้งข่าวสารให้ผู้ปกครองได้รับทราบ เพื่อร่วมป้องกัน และ
แก้ไขปัญหาของนักเรียน-นักศึกษา
6. วิเคราะห์และวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน-นักศึกษาทั้งรายกลุ่ม และรายบุคคล
7. พิจารณาโทษนักเรียน-นักศึกษาที่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

กลุ่มพฤติกรรมมาสาย

บทบาทและหน้าที่ในงานปกครองโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี งานของกลุ่มพฤติกรรมมาสายเป็นอีกงานหนึ่งที่ควบคุมดูแลนักเรียน-นักศึกษา ให้มีแนวปฏิบัติในการมาเรียนและเข้าแถวให้เป็นแนวทางเดียวกัน

1. แนวปฏิบัติและวิธีการตัดคะแนนของกลุ่มพฤติกรรมมาสาย สามารถตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน-นักศึกษาได้ครั้งละ 5 คะแนน / คน / วัน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียน-นักศึกษาที่มาทันเวลา 08.00 น. จะถูกทำโทษ เช่น เก็บขยะ ยึดพื้น เป็นต้น ขึ้นอยู่กับอาจารย์ประจำกลุ่มมาสายเห็นสมควร

2. กรณีฝนตกหรือมีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ประจำกลุ่มมาสายพิจารณาตัดคะแนน

3. นักเรียน-นักศึกษาที่มาสายหลัง 08.30 น. ให้รับบัตรอนุญาตเข้าชั้นเรียน ที่แผนกปกครองเท่านั้น โดยมีอาจารย์ประจำวิชากลุ่มมาสายประจำที่แผนกปกครองทุกวัน

4. กลุ่มมาสายอนุญาตให้นักเรียน-นักศึกษาที่อยู่บ้านไกล หรือต้องช่วยทำงานที่บ้านในตอนเช้าให้ผู้ปกครองมาติดต่อขอทำบัตรมาสาย แต่มาสายได้ไม่เกิน 08.30 น. ถ้ามาสายหลังเวลาดังกล่าวจะตัดคะแนนความประพฤติ

5. การพิจารณาโทษนักเรียน-นักศึกษาที่มาสาย เป็นดังนี้

5.1 ครั้งตักเตือน และ ลงโทษตามสมควร

5.2 สาย 3-4 ครั้ง ทำสัญญาความประพฤติ

5.3 สาย 5 ครั้ง เชิญผู้ปกครองและทำทัณฑ์บน

5.4 สาย 6 ครั้ง เชิญผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษา และ พักการเรียน

กลุ่มพฤติกรรมขาดเรียน

แนวทางในการปฏิบัติและวิธีตัดคะแนนของกลุ่มพฤติกรรมขาดเรียน สามารถตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน-นักศึกษาได้ครั้งละ 5 คะแนน / คน / วัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หนีเรียนในรายวิชาหนึ่งวิชาใด

2. ขาดเรียน

3. ปลอมลายเซ็นผู้ปกครองในใบลา

4. ลากิจจะต้องส่งใบลาล่วงหน้า 1 วัน พร้อมลายเซ็นผู้ปกครอง อาจารย์ประจำวิชา และ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ รับทราบ ถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ จะไม่อนุญาตให้ลา และการลา 3 ครั้ง เท่ากับขาด 1 วัน

5. ลาป่วยไม่เกิน 3 วันต้องมีใบลาพร้อมลายเซ็นผู้ปกครองมาด้วย ถ้าลาป่วย 3 วันต้องมีใบรับรองแพทย์แนบมาด้วยถ้าไม่มีทั้ง 2 อย่างถือว่าขาดเรียน

6. ลาออกนอกบริเวณโรงเรียนต้องมีลายเซ็นตของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชาแล้วจึงขออนุญาตแผนกปกครอง

7. การลาให้นักเรียนเขียนใบลาตามแบบที่แผนกปกครองออกให้ทันทีหรือถ่ายเอกสารก็ได้หากใช้ใบลาอื่นโรงเรียนจะไม่รับพิจารณา

กลุ่มพฤติกรรมที่แต่งกาย

แนวปฏิบัติและการตัดคะแนนของกลุ่มแต่งกาย สามารถตัดคะแนนความประพฤติ นักเรียน-นักศึกษาได้ครั้งละ 5 คะแนน / คน / วัน โดยพิจารณาจากทรงผม หนวด เครา เครื่องสำอาง เสื้อ ชุดชั้นใน เข็มขัด เข็มติดเสื้อ กางเกง กระโปรง กระดุม ถุงเท้า เนคไท ตุ้มหู เครื่องประดับ โบว์ และอื่นๆ ซึ่งมีบทลงโทษ ดังนี้

1. ความผิดครั้งที่ 1 ตัดเดือนแล้วให้นักเรียน-นักศึกษาแก้ไข
2. ความผิดครั้งที่ 2 ตัดเดือนแล้วยึดบัตรนักเรียน-นักศึกษา
3. ความผิดครั้งที่ 3 ลงโทษตามดุลพินิจของอาจารย์ประจำกลุ่ม
4. ความผิดครั้งที่ 4 เชิญผู้ปกครองและพิจารณาลงโทษ

กลุ่มพฤติกรรมทั่วไป

แนวปฏิบัติและการตัดคะแนนของกลุ่มพฤติกรรมทั่วไป สามารถตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน-นักศึกษาได้ตั้งแต่ 5-10 คะแนน / คน / วัน โดยพิจารณาโทษนักเรียน-นักศึกษาตามหลักเกณฑ์

1. โทษสถานเบาตัดคะแนน 5 คะแนน
 - 1.1 นักเรียน-นักศึกษาใส่ชุดฝึกงานของคนอื่น
 - 1.2 นำภาชนะโรงอาหารออกนอกบริเวณโรงอาหาร
 - 1.3 ขับจักรยานยนต์ในโรงเรียน เวลา 08.00 – 16.00 น.
 - 1.4 หลบหนีการเข้าแถว
 - 1.5 ทิ้งขยะในบริเวณโรงเรียนที่ไม่ใช่ถังขยะ
 - 1.6 อื่นๆ อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ประจำกลุ่ม
2. โทษสถานปานกลางตัดคะแนน 10-30 คะแนน
 - 2.1 ออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต
 - 2.2 ชักชวนหรือก่อความไม่สงบให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ
 - 2.3 แต่งเครื่องแบบนักเรียน-นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่สมควร
 - 2.4 นักเรียนหญิงนั่งรถยนต์หรือซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ผู้ชายที่มีใบบิดา
 - 2.5 อื่นๆ อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ประจำกลุ่ม
3. โทษสถานหนัก(อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าแผนกปกครอง หรือคณะกรรมการบริหาร

ของโรงเรียน ให้พักการเรียน หรือให้ลาออกจากการเป็นนักเรียน-นักศึกษา)

- 3.1 หลบหนีการเรียน ขาดเรียนเกินสมควร หรือมาสายเป็นประจำโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- 3.2 ปลอมแปลงเอกสาร ฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียนบ่อยครั้ง จนเห็นว่าขาดความขยันแรงตอกฎระเบียบของโรงเรียน
- 3.3 ไม่เคารพ ไม่เชื่อฟัง หรือใช้วาจาหลบหลู่คู่มั่นครู-อาจารย์
- 3.4 ประพฤติตนเป็นคนพาลเกร่ เล่นการพนัน พกพาอาวุธ ก่อการทะเลาะวิวาท ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สูบบุหรี่ สุรายาเสพติด หรือนำสิ่งเสพติดเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียน
- 3.5 ลักทรัพย์ของผู้อื่น หรือทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน
- 3.6 มีความผิดทางเพศ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของโรงเรียน
- 3.7 กลั่นแกล้งเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม
- 3.8 มีคดีถูกจับฟ้องศาล
- 3.9 ชักนำหรือร่วมกันกระทำการใดๆ เพื่อก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น ทั้งภายในและหมู่คณะ
- 3.10 นิยมเลื่อมใสหรือเผยแพร่ลัทธิอันเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ศูนย์ข้อมูลนักเรียน-นักศึกษา

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน-นักศึกษาจำนวนมาก ฉะนั้นศูนย์ข้อมูลนักเรียน-นักศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเก็บประวัตินักเรียน-นักศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติและบทบาทดังนี้

1. บันทึกประวัติและข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนลงในเอกสารและระบบ LAN
2. ดูแลระบบบาร์โค้ดนักเรียน-นักศึกษา
3. ออกใบรับรองความประพฤตินักเรียน-นักศึกษาออกบัตรนักเรียน-นักศึกษาสมทบ
4. รายงานพฤติกรรมนักเรียน-นักศึกษา แก่ผู้ปกครองประจำเดือน
5. ทำหนังสือแจ้ง-เชิญผู้ปกครองกรณีนักเรียน-นักศึกษามีปัญหา
6. ดูแลศูนย์วิทยุสื่อสาร
7. ดูแลงานเอกสารปกครองทั้งหมด
8. ประกันอุบัติเหตุนักเรียน-นักศึกษา
9. บริการข้อมูลแก่กลุ่มพฤติกรรมครู-อาจารย์ และผู้ปกครอง

ศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ

แนวปฏิบัติของศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ตรวจ และ วิเคราะห์หาสารเสพติดในปัสสาวะนักเรียน-นักศึกษาและบุคคลทั่วไป
2. รณรงค์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด โดยผ่านสื่อมวลชน

ทุกรูปแบบ

3. ร่วมมือกับทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนงานป้องกันและแก้ปัญหาสารเสพติดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

4. จัดการประเมินรวบรวมข้อมูล เพื่อรายงานผู้ปกครองและคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

5. จัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติม ในด้านการป้องกันสารเสพติดให้แก่เรียน-นักศึกษาและบุคคลทั่วไป ตามแผนงานกิจกรรมของโรงเรียน

6. เสนอแนะวิธีการป้องปราม การแก้ไขการแพร่กระจายของสารเสพติดในสถานศึกษา ต่อผู้บริหารระดับสูงต่อไป

ศูนย์รักษาความปลอดภัย

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน-นักศึกษาและบุคลากรจำนวนมาก ศูนย์รักษาความปลอดภัยจึงมีความจำเป็นในการจัดระเบียบ รักษาทรัพยากร ตรวจสอบการเข้าออกในบริเวณ โรงเรียน และยานพาหนะ จึงมี แนวปฏิบัติและบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดูแลรักษาทรัพยากรของโรงเรียนและของนักเรียน-นักศึกษา
2. ตรวจสอบบุคคลและยานพาหนะที่เข้า-ออกโรงเรียน
3. ต้อนรับ แนะนำ และให้ความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อทางโรงเรียน
4. บันทึกการออกนอกบริเวณ โรงเรียนของครู-เจ้าหน้าที่
5. จัดระเบียบการจราจรทั้งนักเรียน-นักศึกษา ครู เจ้าหน้าที่ และผู้มาติดต่อ
6. ปิด-เปิด ประตูทั้งด้านหน้า และ ด้านหลังตามเวลาที่กำหนด
7. ปิด-เปิด ไฟฟ้าและดูแลระบบแสงสว่าง
8. ปิด-เปิด และควบคุมห้องปฏิบัติการบาร์โค้ด
9. ช่วยงานโรงเรียนบางกรณีเมื่อได้รับการร้องขอ
10. เสนอโครงการแผนงานรักษาความปลอดภัย

บทลงโทษนักเรียน-นักศึกษา

แนวปฏิบัติและการตัดคะแนนของกลุ่มแต่งกาย สามารถตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนได้ 5 คะแนน/คน/วัน โดยพิจารณาจากทรงผม หนวด เครา เครื่องสำอาง เสื้อ ชุดชั้นใน

เข็มขัด เข็มติดเสื้อ กางเกง กระโปรง กระดุม ถุงเท้า รองเท้า เนคไท ตุ้มตึง เครื่องประดับ โบว์ และอื่นๆ ซึ่งมีบทลงโทษดังนี้

ระเบียบปฏิบัติของนักเรียน-นักศึกษา

โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน-นักศึกษาจำนวนมาก ฉะนั้นระเบียบข้อปฏิบัติของนักเรียน-นักศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติในทางเดียวกัน ดังนี้

1. ผู้ปกครองของนักเรียน-นักศึกษา คือ ผู้ที่มอบตัวนักเรียน-นักศึกษาไว้กับทางโรงเรียน ต้องเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว (ไม่เป็นนิสิต-นักศึกษา) และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนทุกครั้งที่ร้องขอ
2. ระหว่างเปิดภาคเรียนนักเรียน-นักศึกษาต้องพักอยู่กับผู้ปกครองตลอดเวลา หากมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ให้รีบแจ้งโรงเรียนทราบทันที
3. มีความเคารพเชื่อฟัง และ อยู่ในโอวาทของผู้ปกครอง
4. แต่งเครื่องแบบให้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนที่กำหนดไว้
5. การมาติดต่อกับโรงเรียนทั้งในวันปกติและวันหยุด ต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียนและให้ใช้บัตรนักเรียน-นักศึกษาด้วยทุกครั้ง
6. มาเรียนให้ทันสม่ำเสมอทุกวัน และต้องเข้าแถวปฏิบัติกิจตามระเบียบแห่งประเพณีโรงเรียนทุกครั้ง
7. ต้องให้ความเคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของครู-อาจารย์อย่างเคร่งครัด
8. ในแต่ละภาคการศึกษาต้องมีเวลาเรียนแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 หากวิชาใดมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ไม่มีสิทธิ์สอบในวิชานั้น
9. การออกนอกบริเวณโรงเรียนในเวลาเรียนต้องส่งใบขออนุญาตทุกครั้ง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงออกได้(ใช้แบบฟอร์มของโรงเรียน)
10. การลาป่วย ลากิจจะต้องส่งใบลาที่มีลายเซ็นผู้ปกครอง หากป่วยเกิน 3 วันต้องมีใบรับรองแพทย์แนบมากับใบลาด้วย(ใช้แบบฟอร์มของโรงเรียน)
11. การลาพักการเรียนและลาออกจากโรงเรียน ต้องนำผู้ปกครองมาลาด้วยตนเอง
12. ไม่ประพฤติตนให้เกิดความเสื่อมเสียมาสู่โรงเรียนและหมู่คณะ
13. ห้ามสูบบุหรี่และสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด
14. ห้ามนำสุราของมีนเมา สิ่งเสพติด อาวุธ หรือวัตถุที่ใช้เป็นอาวุธทุกชนิดเข้ามาในโรงเรียน

15. ห้ามนำหนังสือ เอกสาร หรือภาพถ่ายใดๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อระบบการปกครอง และ บ่อนทำลายศีลธรรมอันดีเข้ามาในโรงเรียน
16. ห้ามจัดทัศน اجر การซื้อขาย-แลกเปลี่ยน การเล่นเกมทุกชนิดทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนโดยมิได้รับอนุญาต
17. ห้ามแต่งเครื่องแบบนักเรียน-นักศึกษาเข้าไปในสถานที่อันไม่เหมาะสม และห้ามไปมั่วสุมในสถานที่อันไม่สมควรตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
18. ห้ามก่อความไม่สงบเรียบร้อยทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

2.2 การกระทำความผิดทางวินัย

สังคมในปัจจุบันประกอบด้วยกลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม ซึ่งความประพฤติของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ หากขาดกรอบระเบียบ แนวทางปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติ อาจทำให้สังคมไม่เป็นระเบียบ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของวินัยในลักษณะต่างๆดังนี้

2.2.1 ความหมายและขอบเขตของวินัย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 744) ให้ความหมาย “วินัย” ไว้ว่า วินัย หมายถึงการอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ภิญญู สาทร (2538 : 59) ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง ระเบียบข้อบังคับต่างๆที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาปฏิบัติตาม และอธิบายเพิ่มเติมว่าระเบียบบางประการได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแต่บางประการไม่ได้กำหนดลายลักษณ์อักษร หากแต่เป็นความคาดหวังของครูที่จะให้นักเรียนนักศึกษาวางตัวหรือประพฤติทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ถ้านักศึกษาประพฤติผิดไปจากระเบียบและความคาดหวังของครูก็ถือว่าผิดวินัยและครูอาจใช้วิธีลงโทษต่างๆ กันตามความเหมาะสมและความผิดนั้นๆ เสถียร เหลืองอร่าม (2540 : 274) ได้ให้ทัศนะว่า วินัยเป็นไปเพื่อควบคุมในสังคมเป็นคำสั่งสอนของสังคมให้ทำ หรือไม่ทำบางสิ่งบางอย่าง ได้แก่ พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ แบบแผน ธรรมเนียม คำสั่ง ประกาศ เป็นต้น ส่วนธีรวุฒิ ประทุมพรรัตน์ (2539 : 24) กล่าวว่า ระเบียบวินัยนักเรียน-นักศึกษา หมายถึง ข้อบังคับ ความประพฤติที่กระทรวงศึกษาธิการ หรือครูอาจารย์และนักเรียนวางไว้ เพื่อดำเนินการแก่นักเรียนนักศึกษาให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าฝ่าฝืนระเบียบที่กำหนดก็จะได้รับโทษตามที่กำหนด

กรรณา กิจจัน (2541 : 6) มีความเห็นว่าผู้มีวินัยจะเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ สนใจเอาใจต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมทั้งมีศีลธรรมคุณธรรมหมายถึง บุคคลที่สามารถในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองได้ตามที่มุ่งหวัง มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (2544 : 215) สรุปความหมายของวินัยไว้สองลักษณะคือ การทำงานที่มีขั้นตอนได้ผล

ออกมาเรียบร้อย ปฏิบัติให้เห็นทางตา คือ ความเป็นระเบียบและความสามารถควบคุมตนเองไม่ทำอะไรตามใจชอบ ไม่ละเมิดกฎหมู่คณะสามารถร่วมกิจกรรมของหมู่คณะได้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2542 : 180) ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง ความสามารถในการบังคับหรือควบคุมตนเองให้ประพฤติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสงบสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

พนัส หันนาคินทร์ (2540 : 248) กล่าวว่าวินัยในสถานศึกษา หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามข้อบังคับต่าง ๆ ควรเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของนักเรียน ที่ได้มองเห็นคุณค่าของการปฏิบัติตามกฎตามข้อบังคับของสถานศึกษาว่าเป็นสิ่งที่ดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคน ในทำนองเดียวกัน

วินัยของนักศึกษา คือการรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับต่าง ๆ และเกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือ นักศึกษาที่ได้มองเห็นแล้วว่าการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่สร้างขึ้น และตัวเองเห็นชอบด้วยนั้น เป็นสิ่งที่จะดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและนำมาซึ่งความสุข ความเสมอภาค แก่สมาชิกทุกคนในสังคมนั้น สมาชิกทุกคนในสังคมเห็น ชัดว่าการที่แต่ละคนมุ่งที่จะทำอะไรได้ใจชอบนั้น ในที่สุดก็จะก่อความไม่สงบขึ้น สังคมนั้นก็จะกลายเป็นสังคมที่ป่าเถื่อนไร้ระเบียบ ไร้ศีลธรรม ระเบียบวินัยจึงเป็นอำนาจที่รักษาความเป็นธรรมให้แก่ทุกคน (พนัส หันนาคินทร์. 2540 : 196)

สรุปได้ว่า วินัยหมายถึงระเบียบ แบบแผน กฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่มุ่งหมายให้ผู้ปฏิบัติกระทำและงดเว้นการกระทำ ซึ่งอาจบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนในสังคม

2.2.2 ความสำคัญและประเภทของวินัย

พระเทพวิสุทธิเมธี (2535 : 3) กล่าวว่า วินัยเป็นกรอบของความประพฤติของคนให้อยู่ในทำนองคลองธรรม เป็นระเบียบเรียบร้อย เปรียบเสมือนเส้นด้ายที่เรียงร้อยดอกไม้ให้เป็นพวงมาลัยที่สวยงาม ดังนั้นวินัยจึงเป็นเครื่องมือที่จะควบคุมความประพฤติของคน พนัส หันนาคินทร์ (2540 : 112) แสดงทัศนะว่า วินัย เป็นข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสำนึก และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงามเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงาน ในองค์การช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยเสริมสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค เซาว์ มณีวงศ์ (ม.ป.ป. : 168) ให้ความเห็นว่า วินัยช่วยให้นักเรียนควบคุมดูแลตนเองและสังคม ส่วนรวมให้สงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน

ในการทำงานเดียวกัน กาญจนา ศรีกาพสินธุ์ (2531 : 228) กล่าวว่า วินัยช่วยนำคนไปสู่การทำ ความดี ความเจริญ ความสำเร็จ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการ เพิ่มพลังในการทำงานให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุข ร่มเย็น

สรุปได้ว่าวินัย เป็นกรอบแห่งความประพฤติของคนเป็นเครื่องมือในการควบคุมให้อยู่ใน กรอบ ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับกติกากฎหรือข้อตกลง เปรียบเส้นด้ายที่ควบคุมจักรเย็บให้ ดอกไม้สวยงามเป็นพวงมาลัย หากขาดระเบียบวินัยแล้วสังคมจะไม่ร่มเย็นเป็นสุข

ประเภทของวินัย

เมื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมมีวินัยเป็นระเบียบแบบแผน และข้อบังคับเพื่อใช้ใน สังคม ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของวินัยได้ดังต่อไปนี้

กัญญา สาทร (2538 : 402) สรุปไว้ว่า วินัยแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้สองประเภท คือ วินัยที่ควบคุมโดยภายนอก (external control) และวินัยที่ควบคุมโดยตนเอง (self discipline) วินัยที่เกิดจากการควบคุมตนเองนั้นย่อมมีค่าที่สุด

ศุภนิษฐ์ วัฒนธาดา (2541 : 119) ได้แบ่งประเภทของวินัยออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ

1. วินัยในตนเองหมายถึง หมายถึง วินัยที่ปฏิบัติเพื่อบังคับตนเอง วินัยในตนเองจะช่วย ใ้บุคคลมีลักษณะดังนี้

- 1.1 รู้จักบังคับตนเอง จะมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเพื่อให้ตนเองปฏิบัติสิ่งที่ปรารถนา
- 1.2 ปฏิบัติตามระเบียบที่ตนมีหน้าที่อยู่โดยไม่มีใครบังคับทำงานสำเร็จเรียบร้อย ทันตามเวลา
- 1.3 ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจขยันทำงานเต็มความ สามารถ
- 1.4 ไม่คิดเอาเปรียบเมื่อทำงานเป็นหมู่คณะ
- 1.5 เป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมนิยมยกย่อง

2. วินัยส่วนรวมหรือวินัยสำหรับหมู่คณะ หมายถึง วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอกเพื่อ บังคับให้ส่วนรวมปฏิบัติตามให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนรวมนี้จะต้องตั้ง กฎเกณฑ์เป็นแนวทางกว้าง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ ซึ่งมีข้อดีคือ

- 2.1 สามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับดีและควรส่งเสริมให้ ดียิ่งขึ้น
- 2.2 รู้จักดำเนินงานอย่างได้ผลแก่ส่วนรวม
- 2.3 สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการ และข้อตกลงของหมู่คณะ

2.4 สามารถดำเนินงานเป็นหมู่คณะ โดยมีคณะกรรมการการดำเนินงาน ซึ่ง กรรมการจะต้องเป็นผู้มีวินัยที่ดี จึงจะทำงานของหมู่คณะได้สำเร็จ

เชาวิ มณีนวศ์ (2540 : 169) ได้แบ่งประเภทของวินัยในโรงเรียนเป็นสองประเภท คือ ระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติทั่วไป ได้แก่ การแต่งกาย ความสะอาด กฎระเบียบ การมาโรงเรียนทันตามเวลาที่กำหนด การพูดจาไพเราะสุภาพ การไม่ติดยาเสพติด เป็นต้น และระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน ได้แก่ การไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเพื่อนนักเรียนด้วยกันต่อครูอาจารย์ ทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน การแสดงพฤติกรรมสนใจการเรียน สนใจร่วมกิจกรรม และสนใจทำงานที่ครูมอบหมายให้สำเร็จเป็นอย่างดี

พนัส หันนาคินทร์ (2540 : 153 - 155) ได้จำแนกประเภทของวินัยที่ใช้ในสถานศึกษาไว้สามประการ คือ

1. วินัยเชิงขาดแบบทหาร คือการใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือให้คนทำดีเพราะกลัวถูกลงโทษ วินัยชนิดนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” เมื่อทำดีจนเป็นนิสัยแล้ว ต่อไปภายหน้าจะคิดเป็นนิสัยไม่ทำชั่วอีก

2. วินัยแบบดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา แนวคิดนี้ถือว่า เมื่อนักศึกษาได้กระทำการที่ตัวเองสนใจแล้ว ปัญหาเรื่องวินัยก็ไม่เกิดขึ้นแม้ว่าจะทำไม่ได้ทุกกรณี แต่ก็ เป็นวิธีการหนึ่งที่สถานศึกษาจะใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

3. วินัยที่เกิดจากความรับผิดชอบและสำนึกในเกียรติของตน โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีความประพฤติดี โดยพยายามชี้ให้นักศึกษาตระหนักในเกียรติของตน ซึ่งผลให้นักศึกษาทำความดีเพราะรักที่จะทำความดี ไม่ใช่เกรงกลัวอำนาจภายนอก

สรุปได้ว่า การสร้างระเบียบวินัยควรยึดหลักการประชาธิปไตย สร้างวินัยตั้งแต่เริ่มแรกที่เด็กเข้ามาในสถานศึกษา ผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างวินัยคือครู ครูผู้เป็นผู้กวดูแลของสัตว์โลก ครูควรทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี ครูควรส่งเสริม แนะนำ พัฒนาให้เด็กมีความใส่ใจในด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม โดยไม่หลงไหลในวัตถุ และเล็งเห็นคุณค่าการรักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงาม

2.2.3 การสร้างระเบียบวินัยและลักษณะของวินัยที่ดี

เมื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อยู่ภายใต้ระเบียบวินัย และการสร้างระเบียบวินัยที่ดีนั้นควรเป็นที่ยอมรับของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ชม ภูมิภาค (2539 : 137) กล่าวว่า รากฐานในการสร้างระเบียบวินัยที่ดีนั้นควรจะเป็นแบบที่ให้นักศึกษาเข้าใจในวิธีการของประชาธิปไตยสร้างวินัยให้แก่เด็ก ตั้งแต่เริ่มแรกที่เข้ามาในสถานศึกษา ให้นักศึกษาเป็นผู้วางระเบียบวินัยของนักศึกษาเอง และสามารถเปลี่ยนแปลงตามเวลาและโอกาส ตลอดจนต้องมีการอบรมเรื่องระเบียบวินัยอยู่เป็นประจำและต่อเนื่อง

สุโท เจริญสุข (2538 : 69 – 70) กล่าวว่า ครูมีบทบาทในการสร้างระเบียบวินัยในสถานศึกษา ดังนี้

1. ครูต้องเข้าใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็ก ยินดีให้คำแนะนำ ตักเตือนไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย รู้วิธีการศึกษาค้นคว้า เข้าใจเด็กเป็นรายบุคคลอย่างดี
2. จัดสภาพของโรงเรียน ห้องเรียนให้น่าอยู่น่าเรียน สะอาดเรียบร้อยมีอุปกรณ์ครบครัน
3. จัดวางระเบียบวินัยร่วมกันกับผู้เรียน ไม่ทำตามใจครูฝ่ายเดียว
4. จัดหาหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ตามวุฒิภาวะความต้องการและความสนใจของเด็ก
5. เปิดบริการแนะแนวในโรงเรียนเพื่อช่วยเด็กที่มีปัญหา
6. ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กตลอดเวลา
7. ส่งเสริมให้เด็กหัดปกครองตนเองให้มากเท่าที่จะทำได้

สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย เพื่อเป็นเครื่องมือควบคุมความประพฤติของนักศึกษา แต่วินัยของสถาบันการศึกษามีความหมายแตกต่างกันไปจากกฎหมายบ้านเมือง ดังนั้นจึงควรพิจารณากำหนดระเบียบวินัยของสถานศึกษาให้เหมาะสม

ลักษณะของวินัยที่ดี

วินัยที่ดีเป็นเครื่องวัดความคิดของคนและยังเป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย คุณค่าของวินัยทำให้ผู้รักษาวินัยสูงส่งขึ้น วินัยที่ดีนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลที่อยู่ร่วมกันในสังคมไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ชำรง บัวศรี (2539 : 37)

มณี เกมมานนท์ (2539 : 103) ได้กล่าวถึงลักษณะของวินัยที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ในการสร้างเสริมพัฒนาการและบุคลิกของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
2. ต้องไม่ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมายบ้านเมือง
3. ส่งเสริมผู้บริหารและครูให้ปฏิบัติงานได้สะดวกและมีผลดียิ่งขึ้น
4. ต้องไม่บั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงานของครู
5. ต้องไม่บั่นทอนเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้อง
6. ต้องไม่ก่อให้เกิดความแตกร้าสามัคคีระหว่างกันละกัน
7. ต้องเป็นสิ่งที่ไม่เกิดขึ้น โดยการร่วมรู้ของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ
8. ต้องไม่ใช่เพื่อประโยชน์หรือเพื่อการตัดสิทธิของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ
9. ต้องเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างหรือป้องกันมากกว่าแก้ไข
10. ต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของวินัยที่คั่นผู้ปฏิบัติหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถจะใช้หรือปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจโดยไม่มีขัดข้องแต่ประการใด และเป็นสิ่งที่ยอมรับสำหรับการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ

2.2.4 องค์ประกอบการประพฤติผิดวินัย

ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ว่าด้วยการควบคุมเด็กและนักเรียนในด้านความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยาบรรณ ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนนักศึกษาต้องประพฤติอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถาบันศึกษานั้น ๆ ต้องแต่งกายหรือเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา ต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับสถานะของนักเรียนหรือนักศึกษา ถ้าหากฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ และถ้าหากมีการฝ่าฝืนอีกให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาตักเตือนหรือทำทัณฑ์บน ถ้าฝ่าฝืนอีกให้ส่งตัวไปยังสถานที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษามีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ถ้าหากผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนให้วางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้พร้อมทั้งมีอำนาจออกกฎกระทรวง และระเบียบเพื่อปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ด้วย สำหรับในส่วนของโรงเรียนเอกชน การควบคุมการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนได้วางระเบียบการปฏิบัติตามแนวการบริหารกิจการนักเรียนของ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน

วิจิตร อาชาวะยกุล (2539 : 34-35) ให้นิยามวินัยในการแต่งกายว่า การแต่งกายเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง ผู้ที่แต่งกายดีย่อมสร้างความดึงดูดความสนใจของผู้อื่นอยากคบหา เครื่องแต่งกายช่วยเสริมสร้างและสามารถเปลี่ยนบุคลิกภาพของตนได้ การแต่งกายดีทำให้มีเสน่ห์ การแต่งกายของคนเราย่อมบ่งบอกได้ว่า บุคคลนั้นมีรสนิยม นิสัย ฐานะ ความรู้สึกรักคิด การศึกษา อารมณ์ จิตใจ ว่าเป็นอย่างไร การแต่งกายที่เหมาะสมนั้นควรคำนึงว่าเหมาะสมกับวัย โอกาส สถานที่ สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 คู่มือสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา (2527 : 25-60) กำหนดเพิ่มเติมว่า การแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาให้หมายถึง การแต่งผมหรือส่วนอื่น ๆ ของร่างกายด้วย

ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 ของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ว่าด้วยการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมตามความใน ข้อ 4 กำหนดให้นักเรียนหรือนักศึกษาต้องแต่งกาย หรือเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และสถานศึกษาหรือตามที่กฎหมายกำหนด ต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของนักเรียน นักศึกษา ตามที่กำหนดในกระทรวง ด้วยเหตุเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกกฎกระทรวงซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไมตรี ชุมชัย และจิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2539 : 97-99) พอสรุปได้ว่า การแต่งกายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ข้างหน้าและ

กลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอยศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวนิ่งหรือไว้หวดเครา ต่อมาได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ให้ใช้ชื่อความใหม่แทนว่า นักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาเลยตีนผมหรือไว้หวดเครา เพราะเนื่องจากสมัยนิยมเปลี่ยนไป จึงควนผ่อนผันให้นักเรียนชายไว้ผมที่เหมาะสมกับวัยตามสภาพนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง ส่วนนักเรียนหญิงพอสรุปได้ว่า กฎกระทรวงฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ได้กล่าวถึงการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนหญิงพอสรุปได้ว่า นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยตีนคอ แต่ถ้าหากสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ผมยาวเกินกว่านั้น ให้รวบให้เรียบร้อยหรือนักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

ระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา พ.ศ. 2527 ได้กำหนดระเบียบการแต่งกายสำหรับนักเรียนนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไว้ว่า

1. เสื้อ ชาย หญิง ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น
2. กางเกง ผ้าสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว
3. กระโปรง ผ้าสีดำ หรือกรมท่า แบบสุภาพยาวเพียงใต้เข่า
4. เข็มขัด หนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
5. รองเท้า ถุงเท้า ชายรองเท้าน้ำหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มเส้นสีดำ หญิง รองเท้าน้ำสีดำแบบหุ้มสัน มีสันสูงไม่เกิน 2 นิ้ว

2.2.5 สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน

การที่นักเรียน-นักศึกษา กระทำความผิดทางวินัยนั้นเกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆ ซึ่งสาเหตุของการกระทำคามผิดทางวินัย สามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

ประยูร มณีสร (2540 : 78) กล่าวถึงสาเหตุของอารมณ์ที่รุนแรงในวัยรุ่นมาจากสาเหตุดังนี้

1. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว ช่วงวัยรุ่นเป็นระยะเวลาที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งรูปร่าง สัดส่วน และสรีระภายใน ทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาตนเอง อวัยวะภายในต่าง ๆ เช่น หัวใจ ปอด กระเพาะอาหาร จะขยายใหญ่ขึ้น ทำให้สามารถออกกำลังกายได้มากขึ้น ดังนั้นอาการเหนื่อยล้าอันเกิดจากการที่ไม่ได้พักผ่อนและไม่ได้รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ก็อาจเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ถ้ามีการสะสมพอกพูนไว้มาก ๆ ก็อาจแสดงออกมาในลักษณะรุนแรงได้

1.2 การเข้าสู่ภาวะทางเพศหรือสรีระเร็วหรือช้า วัยรุ่นจำนวนมากมักมีความวิตกกังวลและเกิดความกลัวว่าตนจะไม่เหมือน หรือผิดแปลกจากเพื่อนๆ วัยรุ่นที่โตเร็วหรือช้าเกินไปอาจเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ มักมีความวิตกกังวลว่าตนจะไม่เป็นที่สนใจของผู้อื่น ผู้ชายอาจ

กล่าวว่าตัวจะเล็กหรือโตเกินไปทั้งสองเพศมีความกังวลเกี่ยวกับผิวพรรณกลัวใบหน้าเป็นสิ่วฝ้า ชายต้องการจะมีรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง หญิงต้องการมีรูปร่างสัดส่วนดี ผิวพรรณละเอียดอ่อน สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหา

สำเนาวี ขจรศิลป์ (2540 : 33 - 34) กล่าวว่า การกระทำความผิดทางวินัยของเรียน- นักศึกษามี 2 ประการ คือ

1. เหตุเกิดจากภายในตัวของนักศึกษาเอง เช่น การผิดปกติของสภาพจิต หรือการผิด ปกติของสมอง

2. สาเหตุเกิดจากภายนอกของตัวนักศึกษา เช่น เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันแรกทางสังคมที่มีส่วนในการหล่อหลอมเด็ก ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อความ ประพฤติต่อเด็กเป็นอันมาก เด็กที่เกิดในครอบครัวที่มีความอบอุ่น และบุคคลในครอบครัวคอยสั่ง สอนอบรมให้เด็กเหล่านี้จะเป็นคนมีระเบียบวินัยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น และไม่มีคนในครอบครัวเป็นผู้ช่วยให้เด็กเป็นคนมีวินัย นอกจากครอบครัวแล้วเพื่อน ก็นับว่ามี อิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กมาก เด็กที่มีเพื่อนก็ย่อมพากันทำในแต่สิ่งที่ดี ซึ่งตรงกันข้ามกับ เด็กที่มีเพื่อนที่มีความประพฤติไม่ดี ก็ย่อมจะมีความประพฤติไม่ดีไปด้วย ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของ เพื่อนนั้นมีมาก

เซาว์ มณีวงศ์ (ม.ป.ป. : 169 - 174) ได้สรุปการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน- นักศึกษาไว้ดังนี้

1. สาเหตุเกิดจากทางบ้าน

- 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ราบรื่น
- 1.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยหรือมากเกินไป
- 1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี
- 1.4 แบบของการปกครองเข้มงวดหรือหย่อนยานมากเกินไป
- 1.5 สภาพแวดล้อมของที่อยู่ไม่ดี
- 1.6 นักเรียนนักศึกษาขาดผู้ปกครองอย่างแท้จริง

2. สาเหตุจากสถานศึกษา

- 2.1 ครูอาจารย์ไม่ให้ความรักความอบอุ่นแก่นักศึกษา ใช้วิธีสอนที่มุ่งเนื้อหาวิชา มากเกินไป และใช้วิธีการปกครองอย่างเคร่งครัดจนเกินไป
- 2.2 อาคารสถานที่และสิ่งแวดลอมของสถานศึกษาไม่ดี เช่น ขาดความน่าอยู่จะมี ผลต่อจิตใจนักศึกษา และโน้มน้ำหนักใจให้ประพฤติไม่ดีด้วย
- 2.3 จำนวนนักศึกษามีปริมาณมากเกินไปทำให้อาจารย์ดูแลไม่ทั่วถึง ผู้บริหาร ศึกษาใช้ระบบการบริหารแบบเคร่งครัด หรือหย่อนยานจนเกินไป อันเป็นเหตุให้นักศึกษาปรับตัว ไม่ได้หรือมีพฤติกรรมเสรีที่ขาดความเหมาะสม

2.4 ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาหรือกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการปฏิบัติตามระเบียบการปฏิบัติตามสภาพสังคมปัจจุบัน

3. สาเหตุอันเกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและสถานศึกษา สาเหตุนี้อาจเกิดจากความเข้าใจผิดของผู้ปกครองว่า การอบรมสั่งสอนนักเรียนนั้นเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ปกครองบางคนยังเข้าข้างบุตรหลานของตนในทางที่ผิดอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าขาดความเข้าใจความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา

4. สาเหตุอันเกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพล ที่จะชักจูงให้นักศึกษายอมรับนับถือเอาลัทธิและค่านิยมที่ไม่เหมาะสมยึดถือปฏิบัติ โดยเฉพาะค่านิยมบางประการของต่างชาติที่ขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีของไทยเรานอกจากนี้สถานเริงรมย์และความประพฤติชอบของผู้ใหญ่ก็สามารถ ชักจูงให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติไปในทางที่ผิดได้โดยง่ายเช่นกัน

ธีรวุฒิ ประทุมพนพรัตน์ (2539 : 25 - 26) ได้ศึกษาสาเหตุที่นักศึกษาประพฤติผิดวินัยพบว่า มีสาเหตุที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม
2. การขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. การขาดความสนใจในวิชาการและกิจกรรมบางอย่าง
4. การสอนของครูไม่เป็นที่น่าสนใจ
5. ความขัดแย้งระหว่างค่านิยมในสังคมจริงกับสังคมที่ครูสอน
6. ความขัดแย้งระหว่างเพื่อนในวัยเดียวกัน
7. ความขัดแย้งระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา
8. ความขัดแย้งระหว่างบ้านกับโรงเรียน
9. ความขัดแย้งระหว่างครูกับนักเรียน
10. การมีปัญหาส่วนตัวบางประการ
11. การรับประทานอาหารชนิดทุโภชนาการ
12. การมีปัญหาทางด้านสุขภาพร่างกาย
13. การมีปัญหาด้านความอยากเด่น
14. การขาดความอดทนอย่างมาก
15. การมีความเครียดและการเก็บกด
16. การขาดความรักและความเอาใจใส่
17. การมีนิสัยในการเรียนไม่ดีและเรียนอ่อน
18. การมีปัญหาเรื่องเชื้อชาติและสีผิว

การประพาศิวิตินัยของนักศึกษายกจะเห็นได้ว่า มีสาเหตุหลายประการเป็นต้นว่าสภาพทางกาย อารมณ์ สติปัญญาของนักศึกษายกพร่องผิดธรรมชาติเป็นปัญหากับการปรับตัว การทำให้ตัวเองเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น การทำให้ตนเองมีบทบาทสำคัญต่อสังคม การพยายามเติมเต็มให้กับความบกพร่องของชีวิต ล้วนสามารถทำให้นักศึกษาประพาศิวิตินัยได้แทบทั้งสิ้น นอกจากนั้น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางเศรษฐกิจ สถาบันการเมือง และสถาบันทางศาสนา ก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาทางความประพาศิวิตินัยได้ ถ้าหากการสั่งสอนอบรมจากสถาบันดังกล่าวเป็นไปไม่ดี ไม่ทั่วถึง ทำให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวล ความเชื่อเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐาน และความคาดหวังของสังคม ซึ่งก็เป็นสาเหตุสำคัญทำให้นักศึกษาประพาศิวิตินัยได้เช่นกัน

สุชา จันทร์เอม (2540 : 41-44) ได้กล่าวถึงการกระทำความคิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาว่า

2.2.5.1 สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง

สาเหตุการกระทำความคิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา สาเหตุแรกที่มีความจำเป็นที่ต้อศึกษา คือสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

- 1) พันธุกรรม หรือสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากพ่อแม่ อาจสืบเนื่องจากโรคภัยไข้เจ็บของบิดา มารดา ต่อเนื่องมาถึงบุตร เช่น โรคบุรุษวัณโรค เป็นต้น
- 2) ความพิการหรือโรคภัยไข้เจ็บเช่น โรคระบบประสาทพิการไข้มาเลเรีย ซึ้นสมอง ไข้โทพอยด์ เป็นต้นอาการของโรคเหล่านี้ทำลายสุขภาพจิตของเด็ก ได้ เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ มองโลกในแง่ร้าย
- 3) ภาวะแห่งจิตเด็กก็เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่อาจมีอารมณ์ และจิตใจแตกต่างกัน โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นมักอยู่ในสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ
- 4) สติปัญญาและการศึกษา โดยที่มนุษย์เกิดมามีสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไม่เท่าเทียมกัน บางคนมีสติปัญญาสูง หรือบางคนมีสติปัญญาปานกลางและบางคนโง่มาแต่กำเนิดช่วยตัวเองไม่ได้ บางคนมีปัญหาต่ำเล่าเรียนไม่ได้ความจำไม่ดี เรียนไม่ทันเพื่อนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผลสุดท้ายก็เลยหนีโรงเรียนไปเที่ยวสำส่อน และกลายเป็นเหยื่อแห่งความชั่วร้ายโดยอาจถูกชักจูงให้เห็นผิดเป็นชอบกลายเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายไปก็มี
- 5) สัญชาติญาณเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวเองไม่มีใครสั่งสอนหรืออบรมให้ เช่น สัญชาติญาณ ความอยากรู้อยากเห็น ความอยากผจญภัยหรือสัญชาติญาณทางกามารมณ์ เป็นต้น

ล้วนเป็นสิ่งที่อาจจะเป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นกระทำผิดได้อย่างหนึ่งสาเหตุของอารมณ์รุนแรงในวัยรุ่น

ประยูร มณีสร (2540 : 78) กล่าวถึงสาเหตุของอารมณ์รุนแรงในวัยรุ่นมาจากสาเหตุดังนี้

1. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว ช่วงวัยรุ่นเป็นระยะเวลาที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งรูปร่าง สัดส่วน และสรีระภายใน ทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาตนเอง อวัยวะภายในต่าง ๆ เช่น หัวใจ ปอด ภาวะอาหารจะขยายใหญ่ขึ้น ทำให้สามารถออกกำลังกายได้มากขึ้น ดังนั้นอาการเหนื่อยล้าอันเกิดจากการที่ไม่ได้พักผ่อนและไม่ได้รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ก็อาจเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ถ้ามีการสะสมพอกพูนไว้มาก ๆ ก็อาจแสดงออกมาในลักษณะรุนแรงได้

1.2 การเข้าสู่่วัยภาวะทางเพศหรือสรีระเร็วหรือช้า วัยรุ่นจำนวนมากมักมีความวิตกกังวลและเกิดความกลัวว่าตนจะไม่เหมือน หรือผิดปกติจากเพื่อนๆ วัยรุ่นที่โตเร็วหรือช้าเกินไปอาจเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ มักมีความวิตกกังวลว่าตนจะไม่เป็นที่สนใจของผู้อื่น ผู้ชายอาจกลัวว่าตัวจะเล็กหรือโตเกินไป ทั้งสองเพศมีความกังวลเกี่ยวกับผิวพรรณกลัวใบหน้าเป็นสิ่วฝ้าชายต้องการจะมีรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง หญิงต้องการมีรูปร่างสัดส่วนดี ผิวพรรณละเอียดอ่อนสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหา

วัฒนา พัทธราวิช (2539 : 36) ได้กล่าวสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหา มีสาเหตุดังนี้

1. ปัญหาทางร่างกาย เนื่องจากร่างกายของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม วัยรุ่นจะเกิดความกระวนกระวายใจในความผิดปกติของร่างกาย การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการทางร่างกายอย่างถูกต้อง จะช่วยให้วัยรุ่นผ่อนคลายความเครียดลง วัยรุ่นที่เป็นสิ่วมากจะมีความรู้สึกกังวลใจ กลัวว่าจะหมดสวยหมดงาม นอกจากนี้วัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น รูปร่างเตี้ย แคระแกร็น ไม่สมประกอบหรือพิการ จะเป็นปัญหาทำให้วัยรุ่นเป็นทุกข์มากยิ่งขึ้นเนื่องจากความกังวลใจเกี่ยวกับปมด้อยของตน ปัญหาทางร่างกายส่งผลไปถึงปัญหาทางใจต่อไป

2. ปัญหาทางสติปัญญา การพัฒนาทางสติปัญญาของวัยรุ่นจะพัฒนาการไปจนถึงขีดสูงสุด ทำให้วัยรุ่นสามารถแสดงพฤติกรรมที่ฉลาด แสดงความสามารถของตนเองให้ปรากฏเป็นที่ชื่นชมของบุคคลทั่วไป วัยรุ่นที่สติปัญญาดีจะไม่มีปัญหาในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วเข้าใจง่าย ส่วนวัยรุ่นที่สติปัญญาไม่ดีจะมีปัญหาในการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียน เรียนไม่ทันเพื่อนทำให้เกิดปัญหาในการเรียน เกิดความวิตกกังวล มีปมด้อยในชั้นเรียน

3. ปัญหาทางอารมณ์ สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาทางอารมณ์ ก็เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์ที่รุนแรง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ทำให้เป็นเหตุของการสร้างพฤติกรรมที่เป็นปัญหา วัยรุ่นจะมีลักษณะอารมณ์ที่มีปัญหา ดังนี้

อารมณ์กลัวของวัยรุ่นเป็นอารมณ์กลัวสภาพของสังคม เช่น กลัวการไม่ได้รับการเอาใจใส่จากสังคม กลัวว่าสังคมจะไม่ให้การยอมรับ กลัวเรื่องโชคกลาง และเกิดความกลัวอันมีบ่อเกิดมาจากการคิดฟุ้งซ่านไปเอง

ความโกรธมีสาเหตุมาจากไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ถูกนิทาว่าร้าย ถูกเหยียดหยาม เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้น

ความริษยา ความริษยาทั่ว ๆ ไปของวัยรุ่น มักจะเกิดจากความไม่พอใจว่าบุคคลอื่นมีสิ่งที่ดีกว่า เหนือกว่าตน เช่น รูปหล่อกว่า สวยกว่า รวยกว่า เรียนเก่งกว่า เป็นต้น เมื่อเกิดอารมณ์ริษยา วัยรุ่นจะแสดงออกในลักษณะก้าวร้าว นิินทา พุดจาเสียดสี หรือเก็บกดเอาไว้เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์หงุดหงิด ขุ่นมัว

ความกังวลใจ ปัญหาทางด้านอารมณ์เกี่ยวกับความกังวลใจของวัยรุ่น มักจะกังวลในรูปร่าง หน้าตา กังวลใจเกี่ยวกับการเรียน กังวลใจเกี่ยวกับการปรับตัว กังวลใจเกี่ยวกับการคบเพื่อน และกังวลถึงชีวิตในอนาคต

4. ปัญหาทางด้านสังคม วัยรุ่นมีความเชื่อว่าตนเองมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ในการเข้าสังคม เขาเริ่มสนใจทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่เกี่ยวกับการปกครอง ศาสนา ชุมชน การพูดการแต่งกาย และเริ่มเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

วัยรุ่นชายและหญิงต้องการที่จะออกไปสู่สังคมนอกบ้าน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระภาพที่เหมาะสมกับการเพิ่มพละกำลังและวุฒิภาวะของเขา วัยรุ่นต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่มอบหมายภาระกิจต่าง ๆ ในสังคมให้กับตนเอง

วัยรุ่นถูกสอนให้มีความซื่อตรงและจริงใจกับบุคคลอื่น แต่ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นก็ได้เรียนรู้ว่าผู้ใหญ่หลอกหลวงและไม่จริงใจต่อกัน เขาถูกสอนให้รู้จักอดทน แต่เขาก็พบว่า ผู้ใหญ่อ่อนแอ ขาดความอดทน เขาถูกสอนให้รู้จักเสียสละมีคุณธรรมและศีลธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี แต่เขาก็พบว่าสังคมล้อมรอบตัวเขามีแต่ความเห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบ ขาดคุณธรรมและศีลธรรม เขาถูกสอนให้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย แต่ปรากฏว่าผู้ใหญ่แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าเขาได้รับการอบรมให้กระทำแต่คุณงามความดี แต่ปรากฏว่าสังคมนอกตัวไม่ได้เป็นไปตามที่เขาได้รับการอบรมสั่งสอนมา วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณใหญ่มักจะสอน “ให้ทำตามที่ฉันพูด แต่อย่าทำตามที่ฉันทำ” ปัญหาในชีวิตของวัยรุ่นก็คือ ความพยายามในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยรับทราบ ว่า อย่าสูบบุหรี่ อย่าดื่มสุรา อย่าไปเที่ยวไนท์คลับ อย่าอยู่นอกบ้านดึกเกินไป อย่าไปตามเวลานัดหมายล่าช้า อย่าคบเพื่อนไม่ดี อย่าใช้เวลาคูที่วิวานเกินไป มีแต่คำว่า อย่า อย่า อย่า สำหรับวัยรุ่น และถูกเตือนไม่ให้ทำพฤติกรรมดังกล่าวโดยไม่มีทางเลือก ทั้ง ๆ ที่สังคมนอกตัวไม่ได้ปฏิบัติตาม

การที่วัยรุ่นมีความรู้สึกต่อสภาพของสังคมดังกล่าว การเรียนรู้จากประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ทำให้วัยรุ่นอึดอัดในการปฏิบัติตน เกิดความไม่แน่ใจในความถูกต้อง การที่วัยรุ่นต้องเตรียมพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมก่อให้เกิดความสับสน วุ่นวายใจ วัยรุ่นที่จะเริ่มคิดถึงการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลภายในบ้าน บุคคลภายในโรงเรียน และบุคคลในสังคมที่ตนเองอยู่

ปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้าจิตใจเด็กอยู่ตลอดเวลา นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นประสบปัญหา

วัยรุ่นมีความสนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูงมาก คำว่า “มิตรภาพ” นั้นมีความหมายลึกซึ้ง ความจริงแล้วไม่ใช่เฉพาะในวัยรุ่นเท่านั้น แต่ตลอดชีวิตของมนุษย์ทีเดียว สัมพันธภาพซึ่งสร้างไว้ตั้งแต่ในวัยรุ่น จะเป็นจุดเริ่มต้นอันดีงามของสัมพันธภาพในชีวิตอันยาวนาน การผูกมิตรเป็นการฝึกการเข้าสังคม ผู้ใหญ่ควรให้การสนับสนุนวัยรุ่นให้มีทัศนคติที่ดีต่อความมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในสังคมเดียวกัน

การส่งเสริมให้วัยรุ่นสร้างมิตรภาพ ย่อมจะเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตต่อไปในภายภาคหน้า การที่วัยรุ่นสามารถเข้ากับเพื่อนฝูงได้จะช่วยให้วัยรุ่นมีความสุข ถ้าวัยรุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนฝูง จะสร้างความกังวลใจให้กับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

ลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

ปรียา เกตุทัต (2540 : 57) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. มีความรุนแรง บางทีสาเหตุของอารมณ์จะเป็นสาเหตุเพียงเล็กน้อย เช่น การที่พ่อแม่ห้ามเที่ยว หรือห้ามคบเพื่อนบางคน อาจทำให้เด็กวัยรุ่นบางคนมีอารมณ์รุนแรงจนถึงกับคิดฆ่าตัวตาย

2. เปลี่ยนแปลงได้ง่าย อารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่จะไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ อารมณ์บางอย่างอาจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และหายไปได้อย่างรวดเร็ว เช่น อารมณ์โกรธ อารมณ์ดีใจ เป็นต้น

2.2.5.2 สาเหตุจากครอบครัว

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่นักสังคมวิทยาว่า ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคมบ้านและครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการที่จะสร้างลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าภายในบ้านหรือครอบครัวมีความผาสุก ทุกคนมีความสามัคคีกลมเกลียวกันเป็นอย่างดี บิดามารดามีความห่วงใยในตัวลูกเอาใจใส่อุปการะเลี้ยงดูและพยายามอบรมบ่มนิสัยในทางดีงามให้แก่บุตรและทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุตร ย่อมทำให้บุตรเกิดความรักพ่อแม่มีความอบอุ่นและมีแต่ความสุข รวมทั้งรับแต่สิ่งที่ดีงามเข้ามาในชีวิต ทำให้เด็กเจริญเติบโตด้วยดี แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่บิดามารดาไม่มีความสามัคคี เสียดสีและให้อภัยซึ่งกันและกัน มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ เด็กก็ย่อมมีนิสัยก้าวร้าว พุดจาหยาบคาย ชอบวิวาท หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นโรคประสาท จู้จี้ขี้บ่น เด็กก็มักจะชอบวิวาท หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่ชอบเล่นการพนันหรือดื่มสุรา เด็กอาจติดนิสัยชอบเล่นการพนันหรือดื่มสุราไปด้วย หรือเด็กที่พ่อแม่ที่เลิกร้างแตกแยก ไม่ได้อยู่ร่วมกัน เด็กก็มักจะติดนิสัยแข่งกระด้างหรือกลายเป็นคนพาลเถร เพื่อหาทางชดเชยความต้องการที่ขาดไป เป็นต้น เด็กกำพร้าพ่อแม่หรือ

พ่อแม่ถึงแก่กรรมทั้งสองคนก็ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและเกิดปัญหาทางความประพฤติได้เช่นกัน นอกจากนี้ครอบครัวที่พ่อแม่เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ก็จะทำให้เด็กเสียนิสัยและประพฤตินิดได้ ง่าย นอกจากนี้ครอบครัวที่ยากจนและมีลูกมากก็ย่อมทำให้พ่อแม่ดูแลไม่ทั่วถึง เด็กได้รับความเดือดร้อนยากลำบาก เด็กที่ขาดความอบอุ่นที่ทนคงทางจิตใจย่อมเติบโตขึ้นกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ (2535 : 50-51) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่น ไว้ว่า ในสภาพของครอบครัวปัจจุบันจะมีลักษณะที่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก ประกอบด้วยพ่อแม่และลูกเท่านั้น ปัญหาที่มักจะเผชิญอยู่ในครอบครัวประเภทนี้ โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในเมืองก็คือการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก กล่าวคือ ตอนเช้าต่างคนต่างรีบออกจากบ้านไปทำงาน และไปเรียนหนังสือ กว่าจะกลับบ้านก็เป็นเวลาเย็น โอกาสที่จะได้พบปะสนทนากันก็มักจะเป็นวันหยุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นพ่อแม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคมก็ทำให้ลูกยิ่งต้องอยู่ลำพังมากขึ้น

การที่วัยรุ่นอยู่ตามลำพังและอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่พร้อมกันนั้น จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกต่างกัน

วัยรุ่นที่มีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นประชาธิปไตยจะทำให้เป็นคนที่มีเหตุผล กล้าตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุประกอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

วัยรุ่นที่ครอบครัวขาดความอบอุ่น หรือพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไป หรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ จะทำให้แสดงพฤติกรรมหลายประการที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ก้าวร้าว เกร็ดียดาเสพติดหรือถูกเพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย การตัดสินใจหรือการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยอิทธิพลของเพื่อนมากกว่าครอบครัว

สภาพทางครอบครัว ครอบครัวมีบทบาทต่อพฤติกรรมของเด็กมากเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน อาจมีของของคนอื่น เนื่องจากบิดามารดาไม่สามารถจัดหาให้ได้ เด็กที่มาจากบิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ อาจจะขาดความอบอุ่น รู้สึกว่าห่วยขาดที่พึ่ง อันมีผลต่อปัญหาทางอารมณ์โดยตรง และทำให้ผลการเรียนต่ำ การอบรมเลี้ยงดูก็มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาตามใจ และประคบประหงมจนเกินไปอาจกลายเป็นคนที่ทำอะไรเองไม่เป็น ต้องพึ่งพาอาศัยและขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นอยู่เสมอ เด็กที่มาจากบิดามารดาที่อารมณ์ร้าย โกรธจัด ก้าวร้าว คำทอต่าง ๆ นานา อาจทำให้เด็กมีพฤติกรรมไปในทำนองเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับครอบครัวอีกมากมาย เช่น การทะเลาะวิวาทของบิดามารดา หรือสมาชิกคนสำคัญอื่น ๆ ในครอบครัว การแข่งขันชิงดีชิงเด่นกันระหว่างพี่น้อง การให้ความรักแก่ลูกในครอบครัวไม่เท่ากัน บิดามารดาขาดการดูแลเอาใจใส่ต่อลูกอย่างเพียงพอเป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนมีผลสำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมของเด็ก ครูควรมีบทบาทในการให้คำแนะนำแก่เด็กและผู้ปกครองในการแก้ปัญหาดังกล่าวเท่าที่จะทำได้ ปัญหาบางอย่างเป็นปัญหาใหญ่และสลับ

ซับซ้อน ผู้ปกครองของเด็กก็ต้องร่วมมือกับหลายฝ่ายในการหาทางแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็ก

ปัญหาจากครอบครัว เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นเกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ง่าย ได้แก่ ความสัมพันธ์ไม่ดีในครอบครัว ความบาดหมางของพ่อแม่ พ่อแม่ปกครองลูกโดยใช้ระเบียบวินัยเคร่งครัดเกินไป ให้อิสระแก่วัยรุ่นในระดับที่เขาควรได้รับน้อยเกินไป ขาดความเข้าใจในความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น การจากไปของพ่อแม่ เช่น การหย่าร้าง การตาย พ่อแม่ที่ไม่ค่อยอยู่บ้านหรือทอดทิ้ง ไม่สนใจ

การเจ็บป่วยในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ พี่ หรือน้อง เจ็บป่วยเป็นระยะเวลานาน ๆ หรือมีอาการทางประสาท มีอารมณ์เครียด คิดสุรา ปวดศีรษะไม่รู้จักหาย หรือพี่น้องพิการเป็นระยะเวลานาน

2.2.5.3 สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมรอบตัวหลายประการ มีอิทธิพลทำให้ชีวิตบุคคลนั้น ๆ โน้มเอียงไปในทางใดทางหนึ่งได้ เช่น เด็กยอมเลียนแบบและได้นิสัยมาจากบิดามารดา หรือครูบาอาจารย์และที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของเด็กวัยรุ่นคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นทางโรงเรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ทำความลำบากใจให้แก่ครู และผู้ปกครองมาก ปัญหาต่าง ๆ ที่จัดเป็นปัญหาทางโรงเรียน สุชา จันท์ธรม และสุรางค์ จันท์ธรม (2540 : 58-59) กล่าวไว้ว่า

1. เด็กหนีโรงเรียน อาจเป็นเพราะบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนไม่ดีพอ เช่น อาหารจำหน่ายไม่พอเพียงกับจำนวนเด็ก สถานที่เล่นกีฬาจำกัด ห้องน้ำไม่เพียงพอ ห้องสมุดไม่มีเป็นต้น
2. เด็กเบื่อหน่ายการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดอุปกรณ์การสอนที่ดีทำให้เด็กไม่เห็นความสำคัญของการเรียน
3. เด็กบางคนหนีโรงเรียน เนื่องจากครูใช้วิธีการลงโทษต่อหน้าเพื่อนฝูงทั้งโรงเรียนทำให้เด็กเกิดความอับอายและไม่อยากมาโรงเรียน
4. เด็กนักเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม มักจะชักนำเด็กที่อายุน้อยกว่าให้กระทำในทางที่ผิดได้
5. เด็กบางกลุ่มชอบแต่งกายฝ่าฝืนระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เช่น ไว้ผมยาวเกินไป หรือไม่ใส่เครื่องหมายของโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม
6. บางแห่งพบว่าโรงเรียนราษฎร์เป็นแหล่งทำให้เด็กประพฤติเสีย เช่น เด็กบางคนเสียเงินแล้วไม่เข้าเรียนก็อนุญาตให้เข้าสอบ ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน และมองครูในแง่ไม่ดีด้วย
7. ครูขาดความเข้าใจเด็ก ไม่มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก จึงปฏิบัติกับเด็กไม่ถูกต้องไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก

8. ทางโรงเรียนไม่จัดให้มีการอบรมจริยศึกษาให้เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาทางด้านความประพฤติของเด็กอยู่เสมอ

9. ครูไม่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น การใช้วาจากับเด็ก การแต่งกาย กริยาท่าทางที่แสดงออก ทำให้เด็กขาดความเลื่อมใส

10. ควรช่วยให้นักเรียนมีความหวังในเรื่องอาชีพ เด็กบางคนจิตใจไม่เป็นสุขเพราะไม่ทราบว่าตนเรียนไปนั้นจะออกไปทำอะไร และมีความก้าวหน้าอย่างไรบ้างถ้าหากครูได้ชี้แจงให้ทราบจะช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจในเรียน มีความมานะ และไม่หาทางออกในทางที่ผิด

ปรีชา คัมภีปกรณ (2535 :78-79) กล่าวถึงชุมชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่นได้ดังนี้

1. ชุมชนชนบท มีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นชุมชนขนาดเล็ก การรวมตัวมักจะเป็นอย่างหลวม ๆ ไม่มีระเบียบข้อบังคับใด ๆ มีระเบียบประเพณีเป็นเครื่องกำหนด เครื่องอำนวยความสะดวกและสิ่งฟุ่มเฟือยต่าง ๆ มีน้อย สมาชิกในชุมชนมักจะเกี่ยวข้อง และรู้จักกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งคืออาจจะเพื่อน เครือญาติ ดังนั้นความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกจึงเป็นไปอย่างค่อนข้างจะเข้าใจกันและเห็นอกเห็นใจกัน การตัดสินใจปัญหาหรือพฤติกรรมมักจะใช้ระเบียบประเพณีของชุมชนเป็นเกณฑ์เอื้อเพื่อแผ่แผ่กันและกัน การแข่งขันมักจะมีน้อย จึงทำให้สมาชิกของชุมชนนี้บางแห่งขาดความกระตือรือร้นไปบ้าง

วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนประเภทนี้มักมีพฤติกรรมที่คล้อยตามชุมชนไปด้วย กล่าวคือ อาจจะทำให้เป็นคนขาดความกระตือรือร้นไปในบางครั้ง มีความเอื้อเพื่อแผ่แผ่และเห็นอกเห็นใจ ค่อนข้างเป็นคนหัวอ่อนและเคารพในระเบียบประเพณี

2. ชุมชนเมือง ชุมชนเมืองจะมีลักษณะตรงข้ามกับชุมชนชนบท กล่าวคือ เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มักมีระเบียบข้อบังคับของชุมชน ในชุมชนมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ค่อนข้างสมบูรณ์ สมาชิกภายในกลุ่มไม่ค่อยรู้จักกัน ความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหินกัน การตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต้องอาศัยระเบียบข้อบังคับของชุมชนเป็นเครื่องมือ การแข่งขันกันระหว่างสมาชิกมีมาก จึงทำให้สมาชิกในชุมชนประเภทนี้ค่อนข้างมีความกระตือรือร้น

วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนประเภทนี้ จะมีพฤติกรรมที่รวมกลุ่มกันเฉพาะที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือโรงเรียนเดียวกัน พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นไปในทางที่ถูกต้อง เช่น การศึกษาหาความรู้ร่วมกัน การทำกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนด้วยกัน แต่ในบางกลุ่มก็มีพฤติกรรมที่ผิดไป เช่น การเที่ยวกลางคืน มั่วสุมกัน ดิฉยาเสพติดเป็นต้น

3. ชุมชนแออัด ส่วนใหญ่แล้วชุมชนแออัดจะเป็นชุมชนที่อยู่ในเมืองขนาดใหญ่เกิดจากการที่ผู้คนอพยพเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพ ชุมชนนี้ส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ที่อยู่มักเกิดจากการรูดำที่สาธารณะ ที่พักอาศัยไม่เป็นระเบียบ มีลักษณะชั่วคราวมากกว่าถาวร ขาดเครื่องมืออำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคสมาชิกของชุมชนมักจะเห็นใจกัน ทุกคนต้องพยายามช่วย

ตัวเองเพื่อดำรงชีวิต วัยรุ่นที่มาจากชุมชนแออัดในบางครั้งจะมีปัญหาในเรื่องความประพฤติสุขภาพ เป็นต้น

4. ชุมชนกลุ่มน้อย สมาชิกของชุมชนอาจจะมีความแตกต่างไปจากชุมชนกลุ่มใหญ่ในด้านเชื้อชาติ หรือศาสนา ชนกลุ่มนี้มักมีระเบียบประเพณีและข้อบังคับของตนเองที่ในบางข้ออาจแตกต่างหรือเหมือนชุมชนภายนอกก็ได้ วัยรุ่นจากชุมชนนี้เมื่อเข้าร่วมกับชุมชนภายนอก อาจจะต้องปรับตัวและพฤติกรรมของตนเองให้สอดคล้องกับชุมชนภายนอกด้วย

ชุมชนประเภทต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นแล้ว สิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ในชุมชนและนับว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นค่อนข้างมาก นั่นคือสื่อมวลชน

สื่อมวลชนในที่นี้รวมทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แต่สิ่งที่น่าสนใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นค่อนข้างมากคือ วิทยุ โทรทัศน์ เพราะวันหนึ่ง ๆ วัยรุ่นและผู้ปกครองมักใช้เวลาส่วนใหญ่กับการชมรายการโทรทัศน์ บรรดาภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ และรายการบันเทิงต่าง ๆ แสดงให้เห็นค่านิยมของสังคมแบบต่าง ๆ แต่ในบางครั้งเป็นแต่เพียงจินตนาการของนักเรียนซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง ละครและภาพยนตร์โทรทัศน์ส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทของพระเอก นางเอกที่เด่นชัด เช่น พระเอกต้องเป็นผู้นำบางครั้งก็สุภาพบางครั้งก็ก้าวร้าวแล้วแต่บทบาท แต่สิ่งที่สำคัญคือ พระเอกจะต้องเป็นคนมีเสน่ห์ เป็นที่หมายปองของบรรดาผู้หญิงทั้งหลาย ฝ่ายหญิงก็เช่นกันเป็นคนดี เสียสละ อ่อนโยน บทบาทเหล่านี้เมื่อวัยรุ่นได้ชมบ่อย ๆ ก็จะทำให้ค่อย ๆ ซึมซาบและรับเอาเป็นเอกลักษณ์และบาทของตนเองไปได้ในที่สุด

จะเห็นได้ว่า ชุมชนมีอิทธิพลต่อรูปแบบของพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เป็นสมาชิกของชุมชนเป็นอย่างมาก ปรีชา คัมภีรปกรณ์ (2535 : 43) ได้กล่าวไว้ว่า อิทธิพลของชุมชนต่อวัยรุ่นดังนี้

1. เป็นต้นแบบของพฤติกรรม วัยรุ่นใช้เวลาใช้เวลามากอยู่ในชุมชนเมื่อชุมชนอย่างไรพยายามเลียนแบบ ทั้งนี้เพื่อที่ตนจะได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ถ้าหากคนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นคนดีและเป็นต้นแบบที่ดีของวัยรุ่นแต่ถ้าหากเป็นต้นแบบที่ไม่ดี พฤติกรรมของวัยรุ่นก็จะเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมปกติ

2. สนับสนุนพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่น อิทธิพลบางอย่างของชุมชนสนับสนุนให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมบางประเภท เช่น วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนเมืองที่ทุกคนต้องมีการแข่งขันกัน มีเวลาน้อย จะส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เร่ร่อน ต้องมีการแข่งขันกับเวลาและคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เหล่านี้เป็นต้น

3. ขัดขวางพฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่น วัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนแออัด แม้ว่าจะสร้างเอกลักษณ์ที่ดีของตนเอง แสวงหาความเป็นอิสระ แต่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยให้ทั้งในด้านสถานที่และสมาชิกของชุมชน

4. ปลุกฝังค่านิยม แนวคิดต่างๆ ของชุมชน มีผลต่อพฤติกรรมในการปลุกฝังค่านิยมให้

แก้วัยรุ่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านพฤติกรรมและการวางแผนการประกอบอาชีพของตน ในอนาคตในชุมชนที่ถือว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดวัยรุ่นก็จะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อแลกกับเงิน การวางแผนอนาคตของเด็กก็หาอาชีพที่จะได้เงินให้มากที่สุด เป็นต้น

นอกจากนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษามีผลต่อสุขภาพจิตของวัยรุ่น ชีรวัดน์ นิลเนตร (2539 : 27) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นในสถานศึกษาต่าง ๆ มีลักษณะบกพร่องทางสุขภาพจิตในรูปแบบที่ต่างกันไป วัยรุ่นบางประเภทอาจมีเรื่องอึดอัดคับข้องใจ จึงแสดงออกในรูปก้าวร้าว หาเหตุทะเลาะวิวาทกัน บางกลุ่มอาจมีความวิตกกังวลในเรื่องต่าง ๆ มากเกินไปจนเกิดอาการผิดปกติทางร่างกาย (psychosomatic) หรือมีอาการเฉื่อยชา ซึมเศร้า ขาดแรงจูงใจในการป้องกันมิให้มีปัญหาทางสุขภาพจิตจนอาจเป็นผลร้ายต่อตนเองและสังคม

เซาเว่ มณีวงศ์ (ม.ป.ป. : 169-174) ได้กล่าวถึง สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมที่มีสาเหตุทำให้นักเรียน-นักศึกษา กระทำความคิดทางวินัย คือ สาเหตุอันเกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพล ที่จะชักจูงให้นักศึกษายอมรับนับถือเอาลัทธิและค่านิยมที่ไม่เหมาะสมยึดถือปฏิบัติ โดยเฉพาะค่านิยมบางประการของต่างชาติที่ขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีของไทยเรา นอกจากนี้สถานเริงรมย์และความประพฤติชอบของผู้ใหญ่ก็สามารถ ชักจูงให้นักเรียนนักศึกษาประพฤติไปในทางที่ผิดได้โดยง่ายเช่นกัน

1. สาเหตุทางสภาพแวดล้อม จากการศึกษาโดยทั่วไปพบว่าการศึกษาของเด็กนักเรียนวัยรุ่นมี อารมณ์รุนแรงนั้น มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมมากกว่าสาเหตุอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้ง โรงเรียน เพื่อน และสิ่งอื่น การที่ต้องทำดังนี้เพราะนักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณค่าความมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สาเหตุที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกเช่นนี้ คือ

1.1 การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ในระยะตอนต้นของวัยรุ่นคือระยะที่นักเรียนกำลังเริ่มเข้าสู่โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นระยะที่เด็กต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ความจริงในระยะนี้เด็กยังต้องการความอบอุ่นและความรักจากพ่อแม่ แต่ในขณะที่เดียวกันก็พยายามปิดบังสิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นอิสระ และสามารถช่วยตนเองได้เท่าเทียมกับเพื่อน ๆ สาเหตุนี้บางครั้งทำให้เด็กเกิดความกังวล หงุดหงิด ไม่แน่ใจในตนเอง เกรงว่าจะไม่สามารถทำได้ตามที่ ผู้ใหญ่มุ่งหวัง

1.2 . การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ ปัญหานี้ที่นักเรียนวัยรุ่นจะมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมากที่จะทำตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ทั้งในด้านการพูด การวางตัว จนบางครั้งทำให้เกิดการวิตกกังวล และเกิดความเครียดหรือเกิดความตื่นเต้นในบางครั้ง

ปัญหาด้านการศึกษาเล่าเรียน การเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับวิทยาลัย เป็นระดับการศึกษาที่นักเรียนวัยรุ่นจะต้องช่วยตนเองมากกว่าการเรียนในระดับประถมศึกษา การเรียนจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ยิ่งถ้าหากคิดถึงการเลือกเรียนวิชาชีพในอนาคตด้วยแล้วก็ยิ่งจะทำให้เกิดความวิตกกังวลมากขึ้น กล่าวว่าจะไม่มีงานทำ กล่าวว่าจะได้เงินเดือนน้อย เป็นต้น

2.2.5.4 สาเหตุทางเศรษฐกิจ

ความยากจนย่อมเป็นสาเหตุหนึ่งที่บีบบังคับให้บุคคลจำเป็นต้องกระทำผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าความจนเป็นเหตุแห่งอาชญากรรมอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพราะมนุษย์จำเป็นต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ในบางกรณีก็มีใช้ตัวคนเดียวยังมีครอบครัวและบุตรตัวเล็ก ๆ อีกมากมายที่ต้องเลี้ยงดู เมื่อถูกบีบบังคับในด้านนี้หนักเข้าก็อาจจะกลายเป็นโรคจิต หรือมีฉะนั้นอาจทำให้เห็นผิดเป็นชอบก่ออาชญากรรมขึ้น โดยเฉพาะในครอบครัวที่ยากจน บิดา มารดา ต้องต่อสู้กับการต่อสู้กับการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ อบรมดูแลบุตร จึงมักเลี้ยงดูบุตรตามยถากรรม ขาดการศึกษา มีแต่ความอดอยากหิวโหยอยู่ตลอดเวลา ก็ย่อมทำให้ต้องช่วยตนเองโดยไปลักขโมยเขากินต่อ ๆ ไปก็อาจติดนิสัยชั่ว กระทำผิดต่อการประทุษร้ายต่อทรัพย์อยู่เรื่อย ๆ โดยที่เห็นว่าไม่ต้องทำงานหนัก ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับไม่ได้ก็จะมีเห็นใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีชีวิตอยู่อย่างสบาย แต่ถ้าถูกจับก็ถือว่าเป็นคราวเคราะห์ มากกว่าที่จะถือว่าเป็นความผิดที่ไม่ดี

ประเทิน มหาจันทร์ (2541 : 136) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน พบว่า

การกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนมาจากสาเหตุของบิดามารดาอย่างหนึ่ง กล่าวคือการที่บิดามีอาชีพที่มีเกียรติในสังคมเป็นอาชีพที่ขอมรับของสังคม จัดได้ว่าทำให้ครอบครัวมีสภาพทางสังคมสูง ทำให้มีรายได้น่ามาก ซึ่งทำให้ฐานะครอบครัวดีด้วย องค์กรประกอบทางด้านเศรษฐกิจก็ดี ทางสังคมก็ดี ขึ้นอยู่กับอาชีพของบิดาเป็นสำคัญยิ่งกว่านั้น การที่บิดามีอาชีพที่มีเกียรติทำให้ลักษณะทางจิตวิทยาของเยาวชนมีผลในทางบวก คือเยาวชนมีความภูมิใจในบิดาของตน ภูมิใจในตนเองที่มีบิดาเป็นคนเก่งชนนี้ โอกาสที่เยาวชนจะกระทำความผิดกฎหมายจึงมีน้อยมาก เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพทางครอบครัวต่ำ เช่น บิดาเป็นชาวนา ชาวไร่ เป็นคนรับจ้างรายวัน เป็นภารโรง เป็นคนรับใช้ เป็นต้นมีการกระทำผิดมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี โดยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประกอบด้วย นักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,167 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักเรียน-นักศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 618 คน ซึ่งได้จากการกำหนดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie และ Morgan และเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตารางที่ 3.1 แสดงระดับการศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ปวช.	1,610	310
ปวส.	1,557	308
รวม	3,167	618

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามตามความคิดเห็น เกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำผิดของนักเรียน-นักศึกษา

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

5	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดมาก
3	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดน้อย
1	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักทฤษฎี แนวคิด จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง จากตัวแปร 4 ด้าน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อวางกรอบแนะนำและแก้ไข

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข นำเสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจความเที่ยงตรงและความครอบคลุมของเนื้อหา ดังมีรายชื่อดังนี้

1. รศ.ดร. อัสวิน พรหมโสภา ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้
2. ดร.รักเกียรติ แก้วจางง ตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์นันทศึกษาชีวิตศึกษา ภาคใต้ จังหวัดสงขลา
3. ดร. วิรุฬ นิลพจน์ ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มแผนงาน และส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาศูนย์การศึกษานอกเรียน ภาคใต้จังหวัดสงขลา
4. ดร.จรัส อติวิทยากรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

5. นายสมพร ขุนเพชร ตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายกิจการ
นักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการนำไปทดลองใช้กับนักเรียน-นักศึกษา จำนวน 30 คนจากโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Cronbach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.90 โดยจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้ คือ

สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง	เท่ากับ	0.76
สาเหตุจากทางครอบครัว	เท่ากับ	0.84
สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม	เท่ากับ	0.84
สาเหตุทางเศรษฐกิจ	เท่ากับ	0.77

ซึ่งค่าความเชื่อมั่นทั้งภาพรวม และ รายด้านสูงกว่าค่าความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้คือระดับ 0.75 จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บันทึกเสนอขอขออนุญาตงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียน-นักศึกษาอาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้
2. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยส่งและรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามได้แจกในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 310 ฉบับ และนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 308 ฉบับ รวมทั้งหมด 618 ฉบับ ได้กลับคืนมาและเป็นฉบับสมบูรณ์จำนวน 618ฉบับ คิดเป็นร้อยละ100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ
2. ใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical Package For The Social Sciences /Personal Computer Plus)
3. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ
4. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมกับคำอธิบายประกอบ

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2544 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยายตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.1

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 โดยเสนอผลในภาพรวมของสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาในตารางที่ 4.2 - 4.6 และแยกตามระดับการศึกษา ดังตารางที่ 4.7 - 4.11

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งนักเรียน-นักศึกษาตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	ระดับการศึกษา		ปวช. (n ₁ =310)		ปวส. (n ₂ =308)		รวม (n=618)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
1. ชาย	303	97.74	301	97.73	604	97.73		
2. หญิง	7	2.26	7	2.27	14	2.27		
รวม	310	100.00	308	100.00	618	100.00		
สาขาวิชาที่กำลังศึกษา								
1. สาขาวิชาช่างยนต์	116	37.42	116	37.66	232	37.54		
2. สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	77	24.84	77	25	154	24.92		
3. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	77	24.84	77	25	154	24.92		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ระดับการศึกษา ข้อมูล	ปวช. (n ₁ =310)		ปวส. (n ₂ =308)		รวม (n=618)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. สาขาวิชาช่างเทคนิค สถาปัตยกรรม	40	12.90	38	12.34	78	12.62
รวม	310	100.00	308	100.00	618	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียน-นักศึกษา เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 618 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชาย 604 คน คิดเป็นร้อยละ 97.73 นักศึกษาหญิง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 และมีระดับ การศึกษา 2 ระดับ คือ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 310 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 303 คน คิดเป็น ร้อยละ 97.74 และนักศึกษาหญิง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.26

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 308 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 301 คน คิดเป็นร้อยละ 97.73 และนักศึกษาหญิง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 แยกเป็น 4 สาขาวิชาชีพ คือ สาขา วิชาช่างยนต์ 232 คน คิดเป็นร้อยละ 37.54 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง 154 คิดเป็นร้อยละ 24.92 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ 154 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม 78 คน คิดเป็นร้อยละ 12.62

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา

สาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n = 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง	3.37	0.71	ปานกลาง	1
2. สาเหตุจากครอบครัว	3.06	0.81	ปานกลาง	4
3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม	3.12	0.65	ปานกลาง	3
4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ	3.18	0.83	ปานกลาง	2
รวม	3.18	0.59	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณาการกระทำ ความผิดแต่ละด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง ($\bar{X} = 3.37$) สาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.18$) สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.12$) และสาเหตุจากทางครอบครัว ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความ คิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางวินัยอันเนื่อง มาจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n = 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทาง พันธุกรรม	2.77	1.07	ปานกลาง	5
2. เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	3.32	0.90	ปานกลาง	4
3. เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ	3.51	0.90	มาก	3
4. เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน	3.67	1.57	มาก	1
5. เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยาก ลองของตัวนักเรียนเอง	3.59	1.01	มาก	2
รวม	3.37	0.71	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยจากตัวผู้กระทำเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่าสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน ($\bar{X} = 3.67$) เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวนักเรียนเอง ($\bar{X} = 3.59$) และเกิดจากสภาพการ เปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับ สุดท้ายคือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ($\bar{X} = 2.77$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางวินัยอันเนื่องมาจากสาเหตุจากทางครอบครัว

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n = 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ครอบครัวขาดความอบอุ่น อันเนื่องจากการหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา	3.11	1.20	ปานกลาง	3
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตามใจ ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง	3.09	1.08	ปานกลาง	4
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรัก ความห่วงใย	3.18	1.14	ปานกลาง	2
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่สนใจดูแลเรื่องการคบเพื่อนของบุตรหลาน	3.03	1.01	ปานกลาง	5
5. ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป	3.26	1.08	ปานกลาง	1
6. การเสพสุราของบิดามารดา ผู้ปกครองมีส่วนทำให้นักเรียน-นักศึกษาที่อยู่ในความดูแลขาดความเชื่อถือ	3.06	1.63	ปานกลาง	6
7. การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว	2.96	1.21	ปานกลาง	8
8. บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบเล่นการพนัน	2.93	2.30	ปานกลาง	9
9. บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบปกปิดความผิดของบุตรหลาน	2.91	1.16	ปานกลาง	10
10. นักเรียน-นักศึกษาขาดความอบอุ่นด้านจิตใจ	3.05	1.07	ปานกลาง	7
รวม	3.06	0.81	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียน-นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยจากครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป ($\bar{X} = 3.26$) บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรัก ความห่วงใย ($\bar{X} = 3.18$) และครอบครัวขาดความอบอุ่นอันเนื่องจากการหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ บิดามารดาผู้ปกครองชอบปกปิดความผิดของบุตรหลาน ($\bar{X} = 2.91$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางวินัยอันเนื่องมาจากสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n = 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่มีปัญหาครอบครัว เช่น ขาดความอบอุ่น พ่อแม่หย่าร้าง	3.03	1.05	ปานกลาง	10
2. นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่แต่งกายผิดระเบียบ	3.15	0.97	ปานกลาง	3
3. เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน	3.28	1.00	ปานกลาง	1
4. การคบเพื่อนที่แสดงกิริยาวาจา หรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน	3.08	0.96	ปานกลาง	6
5. เพื่อนชักจูงให้ก่อการทะเลาะวิวาทชกต่อยยกพวกตีกัน	3.08	1.06	ปานกลาง	8
6. เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษา	3.04	0.99	ปานกลาง	9
7. สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของชุมชน หรือที่พักอาศัยของนักเรียน-นักศึกษา	3.08	1.00	ปานกลาง	7
8. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการเล่นการพนันในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา	3.14	1.24	ปานกลาง	4
9. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการทะเลาะวิวาทในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา	3.12	0.99	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สาเหตุการกระทำความคิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n = 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
10. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิด กฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา	3.22	0.98	ปานกลาง	2
รวม	3.12	0.65	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักเรียน-นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ
ความคิดทางวินัยจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.28$) นักเรียน-นักศึกษา
พบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ($\bar{X} = 3.22$)
และนักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่แต่งกายผิดระเบียบ ($\bar{X} = 3.15$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
สุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ นักเรียน-นักศึกษา คบเพื่อนที่มีปัญหาครอบครัว เช่น
ขาดความอบอุ่น พ่อแม่หย่าร้าง ($\bar{X} = 3.03$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความ คิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดทางวินัยอันเนื่อง มาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ

สาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา	n= 618		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. นักเรียน-นักศึกษาขาดสภาพคล่องทาง การเงิน	3.13	1.13	ปานกลาง	3
2. นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่อง ทางการเงิน	3.33	0.99	ปานกลาง	1
3. อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทาง เศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้	3.30	1.49	ปานกลาง	2
4. การเล่นเกมพนันในสถานศึกษาของ นักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุ ทางเศรษฐกิจ	3.04	0.99	ปานกลาง	5
5. การถูกล้อเลียนจากเพื่อน อันเนื่องมาจาก สภาพทางเศรษฐกิจ	3.11	1.18	ปานกลาง	4
รวม	3.18	0.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียน-นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.33$) อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มี ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ ($\bar{X} = 3.30$) และนักเรียน-นักศึกษาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ การเล่นเกมพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วน หนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.04$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความ คิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาพรวมและรายด้าน

สาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา	ปวช. ($n_1=310$)				ปวส. ($n_2=308$)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิดเอง	3.32	0.66	ปานกลาง	1	3.43	0.75	ปานกลาง	1
2. สาเหตุจากครอบครัว	2.98	0.81	ปานกลาง	4	3.15	0.79	ปานกลาง	4
3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม	3.08	0.64	ปานกลาง	3	3.16	0.66	ปานกลาง	3
4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ	3.17	0.76	ปานกลาง	2	3.19	0.89	ปานกลาง	2
รวม	3.14	0.57	ปานกลาง		3.23	0.61	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุการกระทำ ความผิดแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางทุก ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิดเอง ($\bar{X} = 3.32$) สาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.17$) และสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ สาเหตุจากทางครอบครัว ($\bar{X} = 2.98$)

ส่วนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากตัวนักศึกษาเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสาเหตุการกระทำ ความผิดอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิดเอง ($\bar{X} = 3.43$) สาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.19$) และสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.16$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ สาเหตุจากทางครอบครัว ($\bar{X} = 3.15$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัยอันเนื่องมาจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา	ปวช. (n ₁ =310)				ปวส. (n ₂ =308)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายถอดทางพันธุกรรม	2.75	1.04	ปานกลาง	5	2.78	1.11	5	ปานกลาง
2. เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	3.22	0.91	ปานกลาง	4	3.42	0.88	4	ปานกลาง
3. เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ	3.44	0.94	ปานกลาง	3	3.58	0.87	2	มาก
4. เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน	3.57	0.90	มาก	2	3.77	2.04	1	มาก
5. เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวนักเรียนเอง	3.60	0.99	มาก	1	3.58	1.02	3	มาก
รวม	3.32	0.66	ปานกลาง		3.43	0.75		ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียน-นักศึกษาเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับมากจำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวนักเรียนเอง ($\bar{X} = 3.60$) เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน ($\bar{X} = 3.57$) เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ($\bar{X} = 3.44$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายถอดทางพันธุกรรม ($\bar{X} = 2.75$)

ส่วนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียน-นักศึกษาเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ และระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน ($\bar{X} = 3.77$) เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวนักเรียนเอง และเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจตามลำดับ ($\bar{X} = 3.58$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ($\bar{X} = 2.78$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย อันเนื่องมาจากสาเหตุจากครอบครัว

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา	ปวช. ($n_1=310$)				ปวส. ($n_2=308$)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ครอบครัวขาดความอบอุ่น อันเนื่องจากการหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา	2.97	1.21	ปานกลาง	6	3.26	1.18	ปานกลาง	3
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตามใจขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง	3.03	1.04	ปานกลาง	5	3.15	1.12	ปานกลาง	4
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรัก ความห่วงใย	3.06	1.09	ปานกลาง	4	3.30	1.19	ปานกลาง	2

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สาเหตุการกระทำความคิด ทางวินัยของนักเรียน- นักศึกษา	ปวช. (n ₁ =310)				ปวส. (n ₂ =308)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
4. บิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง ไม่สนใจ ดูแล เรื่องการคบเพื่อน ของบุตรหลาน	3.08	0.98	ปาน กลาง	2	3.08	1.05	ปาน กลาง	7
5. ครอบครัวเข้มงวดต่อ นักเรียน-นักศึกษามาก เกินไป	3.19	0.99	ปาน กลาง	1	3.32	1.15	ปาน กลาง	1
6. การเสพสุราของบิดา มารดา ผู้ปกครอง มี ส่วนทำให้นักเรียน- นักศึกษาที่อยู่ในความ ดูแลขาดความเชื่อถือ	3.08	1.97	ปาน กลาง	3	3.04	1.18	ปาน กลาง	8
7. การทะเลาะวิวาทภายใน ครอบครัว	2.79	1.17	ปาน กลาง	10	3.14	1.24	ปาน กลาง	6
8. บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบเล่นการพนัน	2.82	2.63	ปาน กลาง	8	3.03	1.91	ปาน กลาง	9
9. บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบปกปิดความผิดของ บุตรหลาน	2.81	1.15	ปาน กลาง	9	3.01	1.16	ปาน กลาง	10
10. นักเรียน-นักศึกษา ขาดความอบอุ่นด้าน จิตใจ	2.95	1.07	ปาน กลาง	7	3.14	1.06	ปาน กลาง	5
รวม	2.98	0.81	ปาน กลาง		3.15	0.79	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความคิดทางวินัยจากสาเหตุจากทางครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำความคิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป ($\bar{X} = 3.19$) บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจดูแลเรื่องการคบเพื่อนของบุตรหลาน และการเสพรายของบิดามารดา ผู้ปกครองมีส่วนทำให้นักเรียนที่อยู่ในความดูแลขาดความเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว ($\bar{X} = 2.75$)

ส่วนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความคิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำความคิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป ($\bar{X} = 3.32$) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรัก ความห่วงใย ($\bar{X} = 3.30$) และครอบครัวขาดความอบอุ่นอันเนื่องจากการหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบปกปิดความคิดของบุตรหลาน ($\bar{X} = 3.01$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางวินัยอันเนื่องมาจากสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม

สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา	ปวช. (n ₁ =310)				ปวส. (n ₂ =308)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่มีปัญหาครอบครัว เช่น ขาดความอบอุ่น พ่อแม่หย่าร้าง	2.97	1.07	ปานกลาง	9	3.09	1.02	ปานกลาง	8
2. นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่แต่งกายผิดระเบียบ	3.11	0.97	ปานกลาง	4	3.12	0.98	ปานกลาง	6
3. เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน	3.26	0.99	ปานกลาง	1	3.30	1.02	ปานกลาง	1
4. การคบเพื่อนที่แสดงกิริยา วาจาหรือกระทำอย่างไร อย่างหนึ่งที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน	3.08	0.96	ปานกลาง	5	3.08	0.97	ปานกลาง	10
5. เพื่อนชักจูงให้ก่อการทะเลาะวิวาทชกต่อยชกพวกตีกัน	3.06	1.04	ปานกลาง	6	3.09	1.08	ปานกลาง	9
6. เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษา	2.96	1.04	ปานกลาง	10	3.12	0.93	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา	ปวช. ($n_1=310$)				ปวส. ($n_2=308$)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
7. สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของชุมชน หรือที่พักอาศัยของนักเรียน-นักศึกษา	3.05	1.40	ปาน กลาง	7	3.10	1.00	ปาน กลาง	7
8. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการเล่นการพนันในชุมชนบริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา	3.13	1.46	ปาน กลาง	3	3.15	0.96	ปาน กลาง	4
9. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการทะเลาะวิวาทในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็น เป็นเรื่องธรรมดา	3.04	0.95	ปาน กลาง	8	3.20	1.03	ปาน กลาง	3
10. นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชนบริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา	3.18	0.97	ปาน กลาง	2	3.27	0.97	ปาน กลาง	2
รวม	3.08	0.64	ปาน กลาง		3.15	0.66	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยจากสาเหตุทางครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำความผิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.26$) นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็น

เป็นเรื่องธรรมดา ($\bar{X} = 3.18$) และนักเรียน-นักศึกษาพบเห็น การเล่นการพนันในชุมชนบริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ เพื่อนมีส่วนในการชักชวน ให้เล่นการพนันในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.96$)

ส่วนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำความผิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.30$) นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ($\bar{X} = 3.27$) และนักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการทะเลาะวิวาทในชุมชน บริเวณที่พักอาศัย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ($\bar{X} = 3.20$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ การคบเพื่อนที่แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่ปฏิบัติตาม กฎของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความ
 ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกี่ยวกับการกระทำคามผิดทางวินัย
 อันเนื่องมาจากสาเหตุจากเศรษฐกิจ

สาเหตุการกระทำคามผิด ทางวินัยของนักเรียน- นักศึกษา	ปวช. ($n_1=310$)				ปวส. ($n_2=308$)			
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
1. นักเรียน-นักศึกษาขาด สภาพคล่องทางการเงิน	3.18	1.07	ปาน กลาง	3	3.08	1.19	ปาน กลาง	4
2. นักเรียน-นักศึกษามี เพื่อน ขาดสภาพคล่อง ทางการเงิน	3.28	0.97	ปาน กลาง	1	3.37	1.02	ปาน กลาง	1
3. อิทธิพลจากการ คบเพื่อนที่มีปัญหาทาง เศรษฐกิจทำให้ นักเรียน-นักศึกษา ถูก ชักจูงให้กระทำคาม ผิดทางวินัย ได้	3.28	1.46	ปาน กลาง	2	3.34	1.52	ปาน กลาง	2
4. การเล่นการพนันใน สถานศึกษาของนัก เรียน-นักศึกษา ส่วน หนึ่งมาจากสาเหตุทาง เศรษฐกิจ	3.05	0.99	ปาน กลาง	5	3.04	1.00	ปาน กลาง	5
5. การถูกล้อเลียนจาก เพื่อน อันเนื่องมาจาก สภาพทางเศรษฐกิจ	3.06	1.11	ปาน กลาง	4	3.16	1.24	ปาน กลาง	3
รวม	3.17	0.76	ปาน กลาง		3.20	0.89	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำ ความผิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ และนักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.28$) นักเรียน-นักศึกษาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.18$) การถูกล้อเลียนจากเพื่อนอันเนื่องมาจากสภาพทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้าย คือ การเล่นเกมพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษาส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.05$)

ส่วนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดทางวินัยที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำ ความผิดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.37$) อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ ($\bar{X} = 3.34$) และการถูกล้อเลียนจากเพื่อนอันเนื่องมาจากสภาพทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ การเล่นเกมพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.04$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลา เทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีการดำเนินการ สรุปผล อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

5.2 ขอบเขตการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้ ศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ตามความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัย

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,167 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียน-นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 618 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดของนักเรียน-นักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามภายในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด 618 คน มีความสมบูรณ์เชื่อถือได้จำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์แปรผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) ในตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ สำหรับตอนที่ 2 แบบสอบถามตามความคิดเห็นวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดในระดับน้อยที่สุด

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นตอนได้ดังนี้

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียน-นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 618 คน แบ่งเป็นนักเรียน-นักศึกษาชาย 604 คน คิดเป็นร้อยละ 97.73 นักเรียน-นักศึกษาคหุฉง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 นักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 310 คน แบ่งเป็นนักเรียน-นักศึกษาชาย 303 คน คิดเป็นร้อยละ 97.74 และนักเรียน-นักศึกษาคหุฉง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.26 และนักเรียน-นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 308 คน แบ่งเป็นนักเรียน-นักศึกษา 301 คน คิดเป็นร้อยละ 97.73 และนักเรียน-นักศึกษาคหุฉง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27

5.4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีในภาพรวมและรายด้าน

5.4.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีในภาพรวม

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดย

เรียงลำดับจาก สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุทางเศรษฐกิจ สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม และ สาเหตุจากทางครอบครัว ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 310 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุทางเศรษฐกิจ สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมและสาเหตุจากทางครอบครัวตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 308 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุทางเศรษฐกิจ สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมและสาเหตุจากทางครอบครัวตามลำดับ

เป็นที่สังเกตว่านักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย สอดคล้องกันเมื่อแยกตามระดับชั้นที่เรียน คือในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับที่ของสาเหตุการกระทำผิดสอดคล้องกันทุกลำดับ โดยเรียงลำดับจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุทางเศรษฐกิจ สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม และสาเหตุทางครอบครัว ตามลำดับ

5.4.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีโดยพิจารณารายด้าน

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีแยกพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ อีก 2 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวนักเรียนเอง เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเป็นสาเหตุลำดับสุดท้าย คือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากพันธุกรรม

จำแนกตามสาเหตุจากตัวผู้กระทำเองของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำผิดอยู่ในระดับมากจำนวน 2 ข้อ และ อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ของตัวนักเรียนเอง เกิดจากความเบื่อหน่ายใน

การเรียนรู้เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ ตามลำดับส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้าย คือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม

จำแนกตามสาเหตุจากตัวผู้กระทำเองของนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสาเหตุการกระทำ ความผิดอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ และระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของตัวเอง และเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและเป็นสาเหตุในลำดับสุดท้ายคือ ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยด้านสาเหตุจากผู้กระทำเองจากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งในภาพรวมและแยกตามระดับการศึกษา พบว่าความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรมเป็นลำดับสุดท้ายตรงกัน ส่วนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เห็นว่าสาเหตุลำดับแรกคือ เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมของนักเรียน-นักศึกษาทั้งหมดของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี แต่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลับเห็นว่าพฤติกรรมอยากรู้ อยากลอง ของตัวนักเรียนเองเป็นสาเหตุลำดับแรก รองลงมาคือเกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน และเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจตามลำดับ

สาเหตุจากทางครอบครัว

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น คือ ครอบครัวเข้มงวดต่อ นักเรียน-นักศึกษามากเกินไป รองลงมาคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรักความห่วงใย และ ครอบครัวขาดความอบอุ่นอันเนื่องจากการหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา

จำแนกตามสาเหตุจากทางครอบครัวของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป รองลงมาคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจ ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง และการเสพสุราของบิดามารดา ผู้ปกครองมีส่วนทำให้นักเรียน-นักศึกษาที่อยู่ในความดูแลขาดความเชื่อถือ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว

จำแนกตามสาเหตุจากทางครอบครัวของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป รองลงมาคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าความรักความห่วงใยและ ครอบครัวขาดความอบอุ่นอันเนื่องจากการหย่า

ร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ชอบปกปิดความผิดของบุตรหลาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ด้านสาเหตุจากทางครอบครัวจากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พบว่าในภาพรวมและแยกตามระดับการศึกษา พบว่าครอบครัว เข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกินไป เป็นความคิดเห็นลำดับแรกที่ตรงกัน ส่วนนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เห็นว่าสาเหตุลำดับสุดท้ายคือ การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เห็นว่าสาเหตุลำดับสุดท้าย คือ บิดา มารดา ผู้ปกครองชอบปกปิดความผิดของบุตรหลาน ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมของนักเรียน-นักศึกษาทั้งหมดของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

สาเหตุจากปัญหา และสิ่งแวดล้อม

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น คือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และนักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่แต่งกายผิดระเบียบ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่มีปัญหาครอบครัว เช่น ขาดความอบอุ่น พ่อแม่หย่าร้าง

จำแนกตามสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ เพื่อน ในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน รองลงมาคือนักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และนักเรียน-นักศึกษา พบเห็นการเล่นการพนันในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษา

จำแนกตามสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน รองลงมาคือนักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และนักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่ทะเลาะวิวาทภายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การคบเพื่อนที่แสดงกิริยาวาจาหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยด้านสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม จากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ในภาพรวมและแยกตามระดับการศึกษาพบว่า เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน และนักเรียน-นักศึกษาพบเห็นการกระทำความผิดกฎหมายในชุมชน บริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เป็นความคิดเห็นลำดับแรกและลำดับที่สองที่ตรงกัน ส่วนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เห็นว่าลำดับสุดท้ายคือ เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กลับเห็นว่า การคบเพื่อนที่แสดงกิริยาวาจาหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน เป็นสาเหตุลำดับสุดท้าย

สาเหตุจากเศรษฐกิจ

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น คือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน รองลงมาคือ อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ และนักเรียน-นักศึกษาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเล่นการพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษาส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ

จำแนกตามสาเหตุจากเศรษฐกิจของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน รองลงมาคือ อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ และนักเรียน-นักศึกษาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเล่นการพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ

จำแนกตามสาเหตุจากเศรษฐกิจของนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน รองลงมาคือ อิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ และการถูกล้อเลียนจากเพื่อนอันเนื่องมาจากสภาพทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเล่นการพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัย ด้านสาเหตุจากเศรษฐกิจจากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งในภาพรวมและแยกตามระดับการศึกษาพบว่า

นักเรียน-นักศึกษาที่มีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงินและอิทธิพลจากการคบเพื่อนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้ เป็นลำดับแรกและลำดับที่สองตรงกัน และการเล่นการพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา เป็นลำดับสุดท้าย มีความคิดเห็นที่ตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมของนักเรียน-นักศึกษาทั้งหมดของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีที่ได้จากการวิจัยมาพิจารณา วิเคราะห์ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

5.5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ในภาพรวมและรายด้าน

5.5.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ในภาพรวม

1) การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน-นักศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นระยะเวลาที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งรูปร่าง สัดส่วน และสรีระภายใน ทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาตนเอง อวัยวะภายในต่าง ๆ เช่น หัวใจ ปอด ภาวะอาหารจะขยายใหญ่ขึ้น ทำให้สามารถออกกำลังกล้ามเนื้อได้มากขึ้น ดังนั้นอาการเหนื่อยล้าอันเกิดจากการที่ไม่ได้พักผ่อนและไม่ได้รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ ก็อาจเป็นสาเหตุให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ถ้ามีการสะสมพอกพูนไว้มาก ๆ ก็อาจแสดงออกมาในลักษณะรุนแรงได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เพราพรธน์ เปลี่ยนภู (2530 : 50) กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะที่มีการพัฒนาการด้านจิตใจมากโดยเฉพาะในด้านความคิดและปรัชญาชีวิต วัยนี้เป็นวัยที่มีอิสระจากผู้ใหญ่มากขึ้น การปรับตนจะพยายามปรับตนให้เข้ากับความต้องการของสังคม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ความสุขุมเยือกเย็นและรู้จักควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น ขอมรับสภาพและความเป็นจริงตามธรรมชาติมากขึ้น และ Erickson (อ้างในเพราพรธน์ เปลี่ยนภู, 2530 : 52) อธิบายเพิ่มเติมว่าเป็นวัยที่มีการพัฒนาการในด้านการทำความเข้าใจ และรู้จักตนเองหรือความสับสนไม่เข้าใจตนเอง ผลดีที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการคือ ความเสียสละและความซื่อสัตย์จงรักภักดี จึงเป็นผลทำให้นักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติพงศ์

ตั้งธรรมกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความประพฤตินักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาและอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความประพฤตินักศึกษาในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์เกี่ยวกับความประพฤตินักศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลราชวมงคลวิทยาเขตภาคใต้

5.5.1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี โดยพิจารณาเป็นรายด้าน

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี แยกพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

จำแนกตามสาเหตุจากตัวผู้กระทำเองของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภาวะแห่งจิตเด็กก็เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่อาจมีอารมณ์ และจิตใจแตกต่างกัน โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นมักอยู่ในสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และสัญชาติญาณเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวเองไม่มีใครสั่งสอนหรืออบรมให้ เช่น สัญชาติญาณ ความอยากรู้ อยากเห็น ความอยากผจญภัยหรือสัญชาติญาณทางกามารมณ์ ล้วนเป็นสิ่งที่อาจจะเป็สาเหตุให้เด็กวัยรุ่นกระทำผิดได้อย่างหนึ่งสาเหตุของอารมณ์รุนแรงในวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุชา จันท์เอม (2540 : 42) วัยรุ่นมีสัญชาติญาณ ความอยากรู้ อยากเห็น อยากผจญภัย ล้วนเป็นสิ่งที่อาจเป็นสาเหตุทำให้เด็กวัยรุ่นกระทำความผิดได้อย่างใดอย่างหนึ่ง จึงเป็นผลทำให้ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ของตัวนักศึกษา

จำแนกตามสาเหตุจากตัวผู้กระทำเองของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายเข้าสู่วัยเริ่มเป็นผู้ใหญ่มีอายุตั้งแต่ 17-25 ปี ซึ่งเพราะพรณ เปลี่ยนภู (2530 : 50) กล่าวว่าวัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยที่เริ่มผ่านวัยรุ่นเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นระยะที่มีการพัฒนาการด้านจิตใจมากโดยเฉพาะในด้านความคิดและปรัชญาชีวิต วัยนี้เป็นวัยที่มีอิสระจากผู้ใหญ่มากขึ้น เป็นผลทำให้ลำดับแรกของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้ความสำคัญเรื่องการเรียนมากกว่าในระดับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สอดคล้องกับคำกล่าวของ อ่ำไพ อินฟ้าแสง (2524 : 277) ได้กล่าวถึงการ

หนีเรียนเนื่องมาจาก สาเหตุการเบื่อหน่ายในการเรียน คือการหนีจากสิ่งแวดล้อมที่จำเจที่เป็นกิจวัตรประจำวันเพียงต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ หรือลดความเครียดที่บังเกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ในโรงเรียน เนื่องจากนักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความคาดหวังในการเรียนสูงและเมื่อไม่ได้ดังที่ตนเองได้คาดหวังเอาไว้ จึงแสดงพฤติกรรมตรงข้าม เช่น การหนีเรียน เนื่องมาจากเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้สาเหตุการกระทำคามผิดอันเนื่องมาจากความเบื่อหน่ายในการเรียนจึงเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยด้านสาเหตุจากตัวผู้กระทำเองจากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อที่น่าสังเกต คือทั้งสองระดับ มีความคิดเห็นที่ตรงกันและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พันธุกรรมเป็นสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากพ่อแม่ อาจสืบเนื่องจากโรคภัยไข้เจ็บของบิดามารดา ต่อเนื่องมาถึงบุตร เช่น โรคบุรุษวิณโรค เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ผดุง อารยะวิญญู (2528 : 22) กล่าวว่าพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ จะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากกรรมพันธุ์มากเพียงใดนั้นยังเป็นปัญหาที่นักพฤติกรรมศาสตร์กำลังถกเถียงกับอยู่และยังไม่สามารถชี้ขาดได้ ส่วน สุพัตรา สุภาพ (2531 : 47) กล่าวว่า พันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเด็ก “ เด็กไม่ได้เกิดมาเป็นอาชญากรโดยกำเนิด Friod (อ้างใน ผดุง อารยะวิญญู. 2528 : 35-37) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีนิสัยก้าวร้าวไว้ดังนี้ “ก้าวร้าว อาจเกิดขึ้นกับเด็กโดยการเลียนแบบจากพ่อแม่ถ้าพ่อแม่แสดงพฤติกรรมไปในทางก้าวร้าวบ่อยครั้งเด็กจะเอาอย่าง” จึงสรุปไม่ได้ว่าการถ่ายทอดทางพันธุกรรมที่มีลักษณะก้าวร้าวจากบิดา มารดา เป็นผลทำให้ นักเรียน-นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับงานวิจัย ของ วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : 187) ได้ศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน-นักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การถ่ายทอดทางพันธุกรรมที่มีลักษณะก้าวร้าวจากบิดา มารดา ส่วนรวมอยู่ในลำดับสุดท้าย

สาเหตุจากทางครอบครัว

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

จำแนกตามสาเหตุจากทางครอบครัวของนักเรียน-นักศึกษา ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและทั้งสองระดับ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุจากทางครอบครัวที่ตรงกันและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษา มากจนเกินไปทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียน-นักศึกษาทั้งสองระดับยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นไม่ต้องการให้ใครมาเข้มงวด หรือสั่งการให้

กระทำอย่างหนึ่ง อย่างไม่ดี และไม่ต้องการอยู่ในกรอบ กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ อีกทั้งครอบครัวยังมีอิทธิพลสำคัญและสามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน-นักศึกษาได้ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรีชา คัมภีร์ปกรณ (2532:35) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อวัยรุ่น ไว้ว่าในสภาพของครอบครัวปัจจุบันจะมีลักษณะครอบครัวขนาดเล็ก ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูกเท่านั้น โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในเมืองคือพ่อ แม่ ไม่มีเวลาให้กับลูก กล่าวคือ ตอนเช้าต่างคนต่างรีบออกจากบ้าน และรีบไปเรียนหนังสือ กว่าจะกลับบ้านก็เป็นเวลาเย็น โอกาสที่จะได้พบปะสนทนากันก็มักจะเป็นวันหยุด แต่ถ้าเป็นพ่อ แม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคม ลูกก็จะต้องอยู่ตามลำพังมากยิ่งขึ้น การที่วัยรุ่นอยู่ตามลำพัง ต่างจากครอบครัวที่มีพ่อแม่อยู่พร้อมกัน ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกต่างกัน วัยรุ่นที่มีครอบครัวอบอุ่นเป็นประชาธิปไตยจะทำให้เด็กเป็นคนมีเหตุผลกล้าตัดสินใจโดยอาศัยเหตุผลประกอบมีความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ วัยรุ่นที่ครอบครัวขาดความอบอุ่น หรือพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไป หรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ เด็กจะแสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ก้าวร้าว ดิตยาเสพติด ถูกล่อลวงไปในทางที่เสื่อมเสีย จากคำกล่าวข้างต้นจึงเป็นผลทำให้ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษา มากจนเกินไปเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) คือ การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีกว่า 80% เป็นนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดจึงมิได้พักอยู่กับครอบครัว แต่บางส่วนพักอาศัยอยู่กับญาติหรือหอพัก ปัญหาทะเลาะวิวาทภายในครอบครัวจึงเป็นสาเหตุลำดับสุดท้าย และนักเรียนในวัยนี้ยังให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์ (2533 : 68) กล่าวว่า สภาพสังคมในปัจจุบันกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดนักเรียน-นักศึกษา จะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งเมื่อนักเรียน-นักศึกษาทำกิจกรรมอะไรจะร่วมกันเสมอและ สุภวดี บุญดวงศรี (2542 : 15) กล่าวว่า การคบเพื่อนจะมีความจงรักภักดีใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันจึงทำให้นักเรียน-นักศึกษามีความคิดไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ในบางเรื่อง เช่น ฝ่าฝืนวินัยในสถานศึกษาจึงเป็นผลทำให้นักเรียน-นักศึกษาที่มีเพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน

จำแนกตามสาเหตุจากทางครอบครัวของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ บิดา มารดา ผู้ปกครองชอบปกปิดความผิดของบุตรหลานทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีมีฝ่ายปกครองและฝ่ายแนะแนว ที่มีบุคลากรทำหน้าที่ติดต่อกับผู้ปกครองตลอดเวลาเมื่อนักเรียน-นักศึกษามีปัญหา และเมื่อผู้ปกครองต้องการทราบข้อมูลของนักเรียน-นักศึกษา การกระทำผิดทางวินัยในโรงเรียนของนักเรียน-นักศึกษาจึงมีน้อย เพราะผู้ปกครองรับทราบพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษาที่อยู่ในโรงเรียนตลอดเวลา และผู้ปกครองที่มีนักเรียน-นักศึกษาในความปกครองส่วน

ใหญ่จะไม่ปกปิดความคิดของนักเรียน-นักศึกษา เพราะกลัวว่านักเรียน-นักศึกษาคะทำความคิด แล้วผู้ปกครองปกป้อง ก็จะไม่ได้ได้รับความร่วมมือกับทางโรงเรียน ฉะนั้นจึงเป็นผลทำให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ชอบปกปิดความของบุตรหลานจึงเป็นสาเหตุลำดับสุดท้ายซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมของ นักเรียน-นักศึกษาทั้งหมด

สาเหตุจากปัญหา และสิ่งแวดล้อม

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

จำแนกตามสาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อมของนักเรียน-นักศึกษานักเรียน-นักศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นชีพ (ปวช.)และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและทั้งสองระดับ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุจากปัญหา และสิ่งแวดล้อมที่ตรงและเป็นสาเหตุลำดับแรก คือ เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียน-นักศึกษาทั้งสองระดับยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการประพฤติปฏิบัติตนในสังคม ฉะนั้นการคบเพื่อนของวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อวัยรุ่นมาก หากพฤติกรรมของกลุ่มส่วนใหญ่ปฏิบัติเช่นไร สมาชิกในกลุ่มจะมีพฤติกรรมเลียนแบบหรือปฏิบัติเหมือนกัน เพื่อที่จะให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศุภวดี บุญญวงษ์ (2542 : 15) กล่าวว่า การคบเพื่อนจะมีความจงรักภักดีใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันจึงทำให้นักเรียน-นักศึกษามีความคิดไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ในบางเรื่อง เช่น ฝ่าฝืนวินัยในสถานศึกษาจึงเป็นผลทำให้นักเรียน-นักศึกษาที่มีเพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : 187) ได้ศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน-นักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการคบเพื่อนตามความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา อยู่ในลำดับที่ 1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษา ทั้งนี้แม้ว่า เพื่อนจะมีส่วนสำคัญในพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านต่างๆของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แต่นักเรียนยังไม่กล้าที่จะฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนมากนัก ยังกลัวบทลงโทษสถานหนักของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และการเล่นการพนันในโรงเรียนอยู่ในบทลงโทษสถานหนักซึ่ง (ระเบียบงานปกครองโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี. 2544 : อัดสำเนา) โทษสถานหนักมีบทลงโทษโดยแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและพักการเรียน หรือ ให้ออกจากการเป็นนักเรียน-นักศึกษา ซึ่งนักเรียน-นักศึกษา อาจเกรงกลัวความผิดจากบทลงโทษสถานหนักเป็นผลทำให้เพื่อนมีส่วนในการชักชวนให้เล่นการพนันในสถานศึกษาเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับสถิติของแผนกปกครองโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ถึงการกระทำผิดด้านการเล่นการพนันในโรงเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 – 2544 การเล่นการพนันในโรงเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็น 10.5 % , 10 % , 12 % ตาม

ลำดับ และหลังจากที่นักเรียนได้รับการลงโทษจากการเล่นการพนันในโรงเรียน นักเรียนเล่นการพนันในโรงเรียนมีจำนวนลดลงคิดเป็น 7%, 4%, 4% ตามลำดับ จากสถิติของแผนกปกครองได้แสดงให้เห็นว่าการเล่นการพนันในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวนลดลงทุกปี เพราะนักเรียนกลัวบทลงโทษที่ทางเรียนได้กำหนดไว้

จำแนกสาเหตุปัญหาและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการคบเพื่อนที่แสดงกริยาวิจาหรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีอายุอยู่ในช่วง 17-20 ปี ซึ่ง เพราพรณ เปลี่ยนภู (2530 : 50) กล่าวว่า เป็นวัยที่เริ่มผ่านวัยรุ่นเข้าสู่ผู้ใหญ่ เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางกายจะมีพัฒนาบุคลิกภาพ ความสนใจตนเอง มุ่งไปในทางด้านความสนใจทางสังคมจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมเป็นวัยที่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ไม่แสดงออก หรือ เรียกร้องด้วยอาการรุนแรง รับรู้ความเป็นจริง อีกทั้งมีการแยกแยะว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ เป็นผลทำให้การคบเพื่อนที่แสดงกริยาวิจา หรือ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน

สาเหตุทางเศรษฐกิจ

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

จำแนกตามสาเหตุทางเศรษฐกิจของนักเรียน-นักศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และทั้งสองระดับมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุทางเศรษฐกิจที่ตรงกันและเป็นสาเหตุลำดับแรกคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัญหาความยากจนเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิต และเป็นปัญหาที่สามารถบีบบังคับให้บุคคลกระทำความผิดโดยไม่ตั้งใจได้ ผลที่กระทบโดยตรงจากปัญหาเศรษฐกิจคือ นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนมีปัญหาทางเศรษฐกิจก็อาจจะทำให้ให้นักเรียน-นักศึกษากะทำความผิด เพื่อที่จะเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม สอดคล้องกับคำกล่าวของ เจียรนัย ทรงชัยกุล (2539 : 41) นักเรียนวัยรุ่นในช่วงวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ อีกทั้งยังต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงหลายด้านที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลใจ และไม่มั่นใจ ดังนั้นวัยรุ่นช่วงนี้จึงแสวงหาเพื่อนในวัยเดียวกันที่ให้ความมั่นใจ กำลังใจ และสนับสนุนการกระทำทุกอย่าง เพราะเหตุนี้วัยรุ่นจึงชอบแสดงตนให้เพื่อนยอมรับว่าเป็นคนเก่ง เป็นคนเด่น หรือเป็นคนสำคัญของกลุ่ม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ จักขุทิพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพการเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากการคบเพื่อน การยอมรับเพื่อนในทางที่เสื่อมเสีย เป็นสิ่งผลักดันให้ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่สภาพการเป็นนักเรียน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดจากสาเหตุทางเศรษฐกิจของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสองระดับที่มีความคิดเห็นตรงกันคือ การเล่นเกมพนันในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพทางเศรษฐกิจของ นักเรียน-นักศึกษาในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี อยู่ในระดับดีซึ่งจากข้อมูลของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี (ฝ่ายงานแนะแนวโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี. 2544 : อัดสำเนา) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียน-นักศึกษา ประกอบอาชีพรับราชการ 40% ประกอบธุรกิจส่วนตัว 30 % รับจ้าง 10% ทำการเกษตร 20% เป็นผลทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่มีความขัดสนในเรื่อง ค่าใช้จ่ายมากนัก การพนันในโรงเรียนอาจเป็นเพราะต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน และต้องการเข้ากับเพื่อนสอดคล้องกับค่านิยมของวัฒนา พัชรวานิช (2534 : 53) กล่าวว่าวัยรุ่นชอบคบกันเป็นหมู่หรือเป็นกลุ่ม สนุกสนานร่วมกัน และมีกิจกรรมร่วมกันเสมอ ถ้าเกินความพอดีสามารถสร้างปัญหาให้แก่ตนเอง แก่สังคม หรือฝ่ากฎระเบียบของสังคมได้

จากการศึกษาสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยในภาพรวมทั้ง 4 ด้านของนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยีจุดที่น่าสังเกตคือ นักเรียน-นักศึกษา ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยมากที่สุด คือ สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง ดังนั้น ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลดจำนวนของนักเรียน-นักศึกษา ที่กระทำคามผิดทางวินัยเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาเอกชน (2542 : 12) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาในรูปแบบความรู้ คู่คุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 อธิบายไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 23 การจัดการศึกษาจะต้องเน้นความรู้ ทักษะ คุณธรรม ควบคู่กับการศึกษา

ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นตรงกัน คือเกิดจากสาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง สาเหตุทางเศรษฐกิจ สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม และสาเหตุจากทางครอบครัว ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียน-นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในช่วงวัยรุ่นเหมือนกันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ จึงเป็นผลทำให้มีความคิดเห็นตรงกันและโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี เป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโรงเรียนหนึ่งที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นผู้มีความพร้อมด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัยพร้อมที่จะแก้ไขผู้ที่ขาดวินัยให้เป็นคนดีเพื่อให้สอดคล้องกับ (แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8. 2541 : 2) กล่าวว่าในการจัดการศึกษาในอนาคตจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และทักษะในการประกอบอาชีพ เพราะการจัดการศึกษาไม่เพียงแต่ผลิตกำลังคนเพื่อสนองตอบ

ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่รวมไปถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.6 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ได้มาจากการพิจารณาผลการวิจัย ที่เสนอมาทั้งหมดโดยจำแนกข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถานศึกษาควรร่วมมือกับ หน่วยงานภาครัฐ ร่วมกันจัด โครงการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา ศิลธรรม จริยธรรม ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8
2. ผู้บริหารจัดการกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษาได้สร้างจุดเด่นในทางที่สร้างสรรค์ และให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการรักษาวินัย เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมดนตรี กิจกรรมการพูด กิจกรรมเสริมสร้างภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี
3. ผู้บริหารกำหนดนโยบายให้ครู-อาจารย์ในโรงเรียน เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน และมีการสอดแทรกเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัยขณะที่กำลังสอนอย่างสม่ำเสมอ
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่งานปกครองมากขึ้น โดยให้อาจารย์ทุกคน รับผิดชอบการควบคุมความประพฤติของนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบแบบแผน ไม่ปล่อยให้ เป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองเพียงฝ่ายเดียว

5.6.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา วิจัย ปัญหาของแต่ละสาเหตุ เช่น ปัญหาที่เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียนเพื่อนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาคือต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่ทำให้นักเรียน-นักศึกษากระทำความผิดทางวินัย ทั้งภายใน และนอกสถานศึกษา
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับสถานศึกษาเอกชน ถึงสาเหตุการกระทำความผิดทางวินัย

บรรณานุกรม

- กรุณา กิจชัยัน. 2517. “ความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยแห่งตน ความเชื่อในอำนาจภายใน ภายนอกตนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2531. “การบริหารกิจการนักเรียน.กรุงเทพฯ:ภาควิชาการบริหารการศึกษา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2535. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.**
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. 2525. **จิตวิทยามนุษย์.** กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์.
- ชม ภูมิภาค. 2540. **บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งชาติชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม.** กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- เชาว์ มณีวงศ์. 2540. **การบริหารกิจการนักเรียน.** กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์. 2540. **การบริหารกิจการนักเรียน.** กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ธำรง บัวศรี. 2539. **หลักการศึกษา.** กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- ปัญญา สดสง่า. 2531. “วินัยของนักเรียนการประพฤตินักเรียนการป้องกันและการแก้ไขตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. 2532. **พฤติกรรมวัยรุ่น.** นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประเทิน มหาจันทร์. 2540. **การศึกษากับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน.** ปรินญาณิพนธ์ดุสิต บัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประยูรศรี มณีสร. 2540. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** ในเอกสารการสอน ภาควิชาจิตวิทยาและแนะแนว ครุศาสตร์สหรัตน์ โกสินทร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ปรียา เกตุทัต. 2540. **พัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของวัยรุ่น.** นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2528. **เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. เอกสารอัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. 2526. **การบริการงานบุคลากรในโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- พุทธทาสภิกขุ พรมธรรม. 2540. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- เพทาย อมาตราชกุล. 2539. **เยาวชนเปิดใจ**. พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ
 เพราพรณ เปลี่ยนภู. 2530. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าธนบุรี.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. 2527. **กฎหมายการศึกษา**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- ไพฑูรย์ สุนทร. “สืบสานวัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา.” **ไทยรัฐ**. 2542.
- ภิญโญ สาธร. 2535. **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- มณี เกมมานนท์. 2536. **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไมตรี ชุมชัย และจิตติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. 2539. **กฎหมายการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา. 2541. ราชกิจจานุเบกษา
- ระเบียบงานปกครองโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี. 2544. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตสภา. 2525. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วัฒนา พัชราวณิช. 2539. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิจิตร อาชวะยกุล. 2539. **เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.
- วิสิทธิ์ คลั่งสิน. 2539. “การศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน-นักศึกษา อาชีวศึกษา
 ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศุภนิศย์ วัฒนาธาดา. 2540. **โลกของวัยรุ่นพระนครศรีอยุธยา**. กรุงเทพฯ : เทียบวัฒนา.
- ศุภวดี ชูวงศ์. 2530. “การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัด
 นครศรีธรรมราชในทัศนะของครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2542. **วิสัยทัศน์ 2550**. กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยี
 ราชมงคล. เอกสารอัดสำเนา.
- ลีปานนท์ เกตุทัต. 2540. **ปัญหาของวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : จรัญสนิทวงศ์.
- สมพงษ์ จิตต์ระดับ. 2530. **การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้ง.
- สมศักดิ์ เกียรติदानุสรณ์. 2533. **ปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ
 นักเรียนนักศึกษา**. กองสารวัตรนักเรียน. กรมพลศึกษา.

- สวาท มุสิกะพันธ์. 2535. “การศึกษาการประพุดติผิกระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามทัศนะของนักเรียนและครูอาจารย์.” ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2533. **แนวการพัฒนาโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สันติพงษ์ ตั้งธรรมกุล. 2544. “การศึกษาความประพุดติของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมณฑลวิทยาเขตภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโน โลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เสถียร เหลืองอร่าม. 2540. **หลักการบริหารงานบุคคล.** กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุชา จันทร์เอม. 2540. **จิตวิทยาเด็กเกร.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุโท เจริญสุข. 2540. **เทคนิคความเป็นครู.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศุภาวดี บุญญวงษ์. 2542. “บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและเทคนิคการให้คำปรึกษา.” การประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันเทคโน โลยีราชมณฑลวิทยาเขตภาคใต้. โรงแรมวิวาสงขลา.
- อ่ำไพ อินฟ้าแสง. 2524. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัครรัตน์ วงศ์พุทธิรักษ์. 2541. **แนวทางแก้ไขนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท.**วารสารสารวัตรนักเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ใน โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา ใน โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำคามผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านอย่างอิสระ และตรงกับความจริงที่สุด ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับและนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี จำนวน 30 ข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวนุชนาฏ ยอดพรมทอง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงใน ()

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ปวช.

() ปวส.

3. สาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

() สาขาวิชาช่างยนต์

() สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

() สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

() สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี จำนวน 30 ข้อ

คำชี้แจง ลักษณะของแบบสอบถามจะมีตัวเลือก 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึงเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดมากที่สุด
- 4 หมายถึงเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดมาก
- 3 หมายถึงเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดปานกลาง
- 2 หมายถึงเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดน้อย
- 1 หมายถึงเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดน้อยที่สุด

ให้นักเรียน-นักศึกษาคำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องตารางที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษามากที่สุด ข้อละ 1 เครื่องหมายดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ข้อที่	การกระทำผิดวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่ สุด 1
1	สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง ความก้าวร้าว ที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม \checkmark

จากตัวอย่างผู้ตอบได้ทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับมากที่สุด แสดงว่า การถ่ายทอดทางพันธุกรรมที่มีลักษณะเป็นคนก้าวร้าวจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นสาเหตุในการกระทำผิดทางวินัยมากที่สุด

ต่อไปเป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดทางวินัย ของนักเรียน-นักศึกษา
โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

ข้อที่	การกระทำผิดวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่ สุด 1
	สาเหตุที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียน-นักศึกษา					
1.	ความก้าวร้าวที่เกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุ- กรรม.....
2.	เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย.....
3.	เกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ.....
4.	เกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน.....
5.	เกิดจากพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อยากลองของ ตัวนักเรียนเอง.....
	สาเหตุจากครอบครัว					
6.	ครอบครัวขาด ความอบอุ่น อันเนื่องมาจากการ หย่าร้างหรือแยกกันอยู่ของบิดามารดา.....
7.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจขาดการดูแลเอา ใจใส่อย่างจริงจัง
8.	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้ความสำคัญด้าน วัตถุมากกว่าความรักความห่วงใย
9.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจดูแลเรื่อง การ คบเพื่อนของบุตรหลาน.....
10.	ครอบครัวเข้มงวดต่อนักเรียน-นักศึกษามากเกิน ไป.....
11.	การเสพติดสุราของบิดามารดา ผู้ปกครองมีส่วน ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ที่อยู่ในความดูแลขาด ความเชื่อถือ.....
12.	การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว.....

ข้อที่	การกระทำผิดวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่ สุด 1
13.	บิดา มารดา ผู้ปกครอง ชอบเล่นการพนัน.....
14.	บิดา มารดา ผู้ปกครองชอบปกปิดความผิดของ บุตรหลาน.....
15.	นักเรียน-นักศึกษาขาดความอบอุ่นด้านจิตใจ..... <u>สาเหตุจากปัญหาสิ่งแวดล้อมและชุมชน</u>
16.	นักเรียน-นักศึกษา คบเพื่อนที่มีปัญหาครอบครัว เช่น ขาดความอบอุ่น พ่อแม่หย่าร้าง.....
17.	นักเรียน-นักศึกษาคบเพื่อนที่แต่งกายผิดระเบียบ
18.	เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนวินัยของ โรงเรียน.....
19.	การคบเพื่อนที่แสดงกิริยาวาจา หรือกระทำอย่าง ใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน.....
20.	เพื่อนชักจูงให้ก่อการทะเลาะวิวาท ชกต่อย ยก พวกตีกัน.....
21.	เพื่อนมีส่วนในการชักชวน ให้เล่นการพนันใน สถานศึกษา.....
22.	สภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของชุมชน หรือที่พักอาศัย ของนักเรียน-นักศึกษา.....
23.	นักเรียน-นักศึกษา พบเห็นการเล่นการพนันใน ชุมชนบริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา
24.	นักเรียน-นักศึกษา พบเห็นการทะเลาะวิวาทใน ชุมชนบริเวณที่พักอาศัยจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา
25.	นักเรียน-นักศึกษา พบเห็นการกระทำผิดกฎหมาย ในชุมชนบริเวณที่พักอาศัย จนเห็นการกระทำผิด กฎหมายเป็นเรื่องธรรมดา.....

ข้อที่	การกระทำผิดวินัยของ นักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	สาเหตุจากเศรษฐกิจ					
26.	นักเรียน-นักศึกษา ขาดสภาพคล่องทางการเงิน
27.	นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนขาดสภาพคล่องทางการเงิน.....
28.	อิทธิพลจากการคบเพื่อน ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ถูกชักจูงให้กระทำความผิดทางวินัยได้.....
29.	การเล่นการพนัน ในสถานศึกษาของนักเรียน-นักศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ.....
30.	การถูกล้อเลียนจากเพื่อน อันเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจ.....

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 135 / 2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางสาวนุชนาฏ ยอดพรมทอง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนุชนาฏ ยอดพรมทอง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย	จิรวรรณเกษตร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.สวัสดิ์	อุดมโภชน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวรรณเกษตร์	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ
ดร.สวัสดิ์	อุดมโภชน์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

กณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวนุชนาฏ ยอดพรมทอง รหัสประจำตัว 42064154 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สาเหตุการกระทำความผิดทางวินัยของนักเรียน - นักศึกษาโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี (CAUSES OF MISBEHAVIOUR OF STUDENTS IN SONGKHLA TECHNOLOGY SCHOOL)" โดยมี ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สวัสดี อุดมโภชน เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2544

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504 / 3011

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมพร ชุนเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน – นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมา พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / 3011

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจรัส อติวิทยากรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน – นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมา พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / 3011

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วิรุฬ นิลโมจน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สาเหตุการกระทำความคิดทางวินัยของนักเรียน – นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมา พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 3011

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รักเกียรติ แก้วจางง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน – นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมา
พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ
นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / 3011

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.ดร.อัสวิน พรหมโสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สาเหตุการกระทำคามผิดทางวินัยของนักเรียน – นักศึกษา โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมา พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวนุชนาฏ ยอดพรหมทอง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางสาวนุชนาฏ ขอดพรหมทอง
วัน เดือน ปี เกิด	8 กันยายน 2515
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 52/28 ถนน สงขลา-นาทวี ต.เขารูปช้าง อ. เมือง จ. สงขลา 90000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำแผนกวิชาพื้นฐานทั่วไป
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2531 สำเร็จการศึกษา การศึกษาระดับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทบริหารการศึกษา